

1/2021

KYLVÄJÄ

Tavoittamattomien tavoittamiseksi — jo vuodesta 1974

**Kutsumus
Raamatussa 18–19**

**Miksi tähyämme
tavoittamattomien
pariin? 21**

**Japanilaiset naiset
tsemppaavat, vaikka moni
uupuu suorituskierroksessa 10–13**

TÄSSÄ LEHDESSÄ:

8–9 Pääkirjoitus

Uskalla kehua

Lähetyksen keskiössä on Jeesuksen kehuminen.

14–17 Kirjeistä poimittua

Elämän makuista

Lähetystyöntekijän elämässä arkinen ja taivaallinen kohtaavat.

22–23 Vieraskynä

Kutsu lähetyskristillisyyteen

Evangeliumin ymmärrettävästi jakamiseksi on Suomessakin ylitettävä kulttuurirajoja.

24–29 Kuvareportaasi

Nepal on vastakohtien maa

Kuvareportaasi vie nojatuolimatalle värejä, ääniä ja mausteita tulvivaan maahan.

30–31 Urapolku

Merkityksen tarve

Hanna Lindberg rukoili: Älä jätä minua tähän. Se kuultiin.

32–37 Pakolaistyö

Evangeliumin aika

Ateenan kaduilla eletään todeksi Jumalan suunnitelmaa, joka käynnistyi jo vuosikymmeniä sitten.

”Meidän ei pidä väsyä tekemään hyvää, sillä jos emme hellitä, saamme aikanaan korjata sadon. Kun meillä vielä on aikaa, meidän on siis tehtävä hyvää kaikille, mutta varsinkin niille, joita usko yhdistää meihin.”

Gal. 6:9–10

Lähetetty-koulutus syntyy yhteistyöllä

Kylväjän tiimi johti Suomen Raamattuopiston, Opiskelija- ja koululaislähettyksen (OPKO) ja Sansan kanssa yhteistyössä toteutettavan nuorten ja nuorten aikuisten lähetyskoulutuksen uudistamista. Tuloksena syntyi koulutus, joka vastaa nuorten tarpeisiin. Järjestöjen yhteinen työryhmä teki työtä innostuneessa tunnelmassa.

– On ollut äärimmäisen inspiroivaa päästä kehittämään erityisesti nuorille aikuisille suunnattua koulutusta, joka paneutuu Jumalan lapsena kasvamiseen, oman kutsun pohtimiseen ja Jeesuksen lähettämänä elämisen opetteluun, missä ikinä olemmekin, kertoo työryhmän prosessia ohjannut Kylväjän työntekijä.

Hänen lisäksi uutta neljän lähijakson mittaista koulutusta oli Kylväjästä suunnittelemassa **Outi Paukkunen** ja **Hanna Lindberg**.

– Meidät kaikki on lähetetty elämään Jeesuksen todistajina arjessamme, elämään missionaarista elämää. On hienoa, että voimme kulkea nuorten rinnalla heidän prosessissaan ja pohtia yhdessä, mitä Jumalan kutsu tarkoittaa ja mikä on oma paikka Jumalan suunnitelmassa, toteaa pitkään nuorten parissa työtä tehnyt Outi Paukkunen.

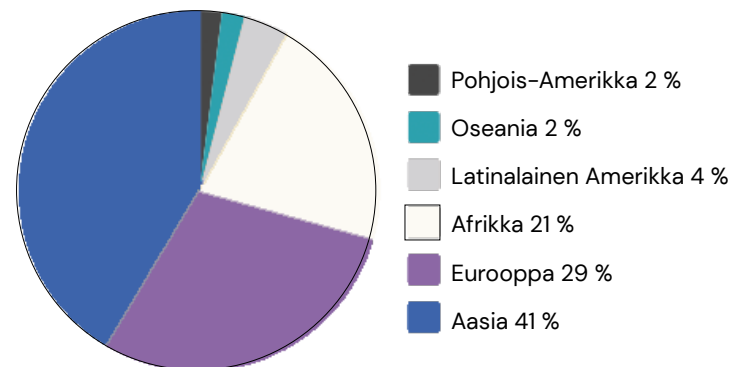
Lähettimäärien hiipuminen pysähtyi – Kylväjä ja SLEF laskevan trendin positiiviset poikkeukset

Suomen lähetysneuvoston (SLN) vuosittaisen lähettitilaston mukaan neuvoston jäsenjärjestöillä oli vuonna 2019 yhteensä 532 lähetystyöntekijää. Lukuun sisältyvät lähetyskentillä vähintään vuoden työajaksolla olleet sekä tilapäisellä kotimaanajaksolla olleet työntekijät.

Suomalaisten lähetystyöntekijöiden määrä nousi hiukan vuodesta 2018, jolloin lähetejä oli yhteensä 512. Kymmenen vuoden trendi on kuitenkin ollut lähettien määrän hidas hiipuminen: lähettimäärästä on kadonnut 30 prosenttia kymmenessä vuodessa. Tämä linja on samankaltainen luterilaisissa, helluntailaisissa ja vapaakirkollisissa lähettimäärissä. Trendi koskee myös tunnustustenvälisiä lähetysjärjestöjä, mutta niissä laskua oli aavistuksen vähemmän.

Yksittäisistä lähetysjärjestöistä vain Lähetysyhdistys Kylväjä ja Svenska Lutherska Evangeliföreningen (SLEF) ovat kasvattaneet kymmenen vuoden aikana lähettimääräänsä. Suurin lähettimäärän lasku on ollut Suomen Lähetysseuralla, joskin se on viimeisten parin vuoden aikana kyennyt lisäämään lähettimääräänsä.

Strategisesti tärkeällä 10/40-ikkunan alueella oli lähetystyöntekijöitä 13 lähetysjärjestöllä yhteensä 239. Tämän alueen maat ovat pääosin muslimienemmistöisiä maita, joissa kristittyjä on hyvin vähän. Seurakuntatyötä tekeviä lähetejä näillä alueilla eniten oli helluntaiseurakuntien Fida Internationalilla, Suomen Ev.lut. Kansanlähetyksellä, Suomen Lähetysseuralla ja Lähetysyhdistys Kylväjällä. (SLN)

Suomalaiset lähetystyöntekijät työskentelivät kaikkiaan kuudessakymmenessä maassa vuonna 2019. He sijoittuivat yllä olevan grafiikan mukaisesti.

Lisääntymisterveys paranee Mongoliassa

Vammaisia ihmisiä ei pidetä Mongoliassa osana yhteiskuntaa, eikä lisääntymisterveydestä huolehtimista ole nähty heidän oikeutenaan. Mongolian pyörätuolia käyttävien järjestö (National Association of Wheelchair Users) alkoi vuonna 2019 toteuttaa Suomen kehitysyhteistyövaroin Vammaisten ihmisten lisääntymisterveys -hanketta yhteistyössä Kylväjän kanssa.

Hankkeen tuoreen välievaluaation tulokset kertovat positiivisesta muutoksesta vammaisten ihmisten ja heidän läheistensä elämässä.

– En ollut ennen ollenkaan kiinnostunut lisääntymisterveydestä ja ajattelin, ettei se kuulu minulle. Nyt kuitenkin ajattelen olevani oikea nainen, ja aion mennä naimisiin ja hankkia lapsen, eräs evaluaatiossa haastateltu tukiryhmän jäsen kertoo.

Hanke edistää myös muutosta päätöksenteossa. Esimerkiksi Bayankhongor-provinssin gynekologiselle klinikalle on nyt tilattu vammaisten ihmisten hoitoon sopiva säädettävä tutkimuspöytä.

• • • •

427

miljoonaa kristittyä on jälkitunnustuksellisia. Ilmiö on vahva erityisesti Aasiassa ja Afrikassa. Esimerkkejä jälkitunnustuskuntaisuudesta ovat Kiinan kirkko, messiaanisten juutalaisten seurakunnat ja monet islamista kristinuskoon kääntyneet kristityt. Teemaan pureuduttiin Kylväjän ja Kansanlähetyksen teologisessa seminaarissa tammi-kuussa.

Ulan-Udesssa, Burjatian pääkaupungissa Itä-Siperiassa, kirkon rakennushanke on edennyt ja nyt katolla komeilee jo risti. Uusi kirkko mahdollistaa Kristuksen armo-seurakunnan jäsenten kokoontumisen jumalanpalveluksiin sekä eri työmuotojen ja tavoittavan työn kehittämisen.

Verkkolähetykset kymmenkertaistivat osallistujat

Ukrainan vaikea koronatilanne on siivittänyt uusiin kokeiluihin juutalaistyyssä. Viime vuonna Youtubessa käynnistetyt sapattikokoukset ovat kymmenkertaistaneet osallistujamäärät.

– Teemme sapatteja Ukraina-Suomi yhteistyönä. Puhujina on ollut myös Moskovan ja Valko-Venäjän messiaanisia juutalaisia. Tarkoituksemme on pitää Youtube-sapatteja säännöllisesti joka toinen viikko. Lisäksi pidämme yhteyttä Odessan juutalaisiin eri välinein, **Marja** ja **Risto Liedenpohja** kuvaavat.

He ovat työskennelleet Suomesta käsin syksystä saakka, sillä Suomessa vietetyn kesäloman jälkeen he eivät ole voineet toistaiseksi palata Ukrainaan.

– Monet ystävämme ja työtoverimme perheineen ovat sairastaneet koronan. Jotkut myös joutuivat sairaalahoitoon pahojen oireiden vuoksi. He ovat nyt onneksi toipuneet tai toipumassa, mutta joillekin on jäänyt koronasta pitkäaikaisia vaivoja.

Ukrainan juutalaisten tavoittamiseksi etätyötä tekevät Liedenpohjat ovat kuitenkin toiveikkaita.

– Jumala voi käyttää uudenlaista tilannetta suunnitelman mukaan juutalaisten pelastukseksi.

ようこそ

”jookoso”

on japania ja se tarkoittaa ”tervetuloa”. Vuodenvaihteessa Kylväjän lähettiyhteisö Japanissa kasvoi, kun Auvisen nelihenkinen perhe saapui maahan tehdäkseen muun muassa taivoittavaa musiikkityötä.

Ginnirin päiväkeskus tarvitsee kummiohjelman tukea

Itä-Etiopiassa Ginnirin kaupungissa sijaitsevassa lasten päiväkeskuksessa toimintaan osallistuu noin kuusikymmentä lasta.

– Kouluissa luokat ovat usein suuria eivätkä koulut tarjoa lapsille tukiopetusta. Ginnirin päiväkeskuksessa haastavissa olosuhteissa elävät lapset saavat lisäopetusta, mikä merkittävällä tavalla tukee heidän koulunkäyntiään. Kummiohjelma mahdollistaa toiminnan keskuksessa, jossa huolehditaan lasten ruokailuista, vaatteista ja terveydenhuollosta sekä tuetaan koulunkäymisessä, työaluevastaava **Mikko Puhalainen** kuvaa.

Lisäopetuksen ansiosta lasten jatko-opiskelumahdollisuudet ja ammattiin valmistautuminen paranevat. Päiväkeskuksen toiminta on avoimesti kristillistä toimintaa ja sen yhtenä tavoitteena on myös kertoa Jeesuksesta sanoin, sävelin ja teoin.

– Kaikille lapsille ei ole nyt omia tukijoita. Tarvitsisimme lisää uusia kummeja tukemaan tärkeää työtä, jotta se jatkuisi tulevaisuudessakin. Kummiohjelman avulla parannetaan lapsien ja koko yhteisön elämää pysyvästi, Puhalainen vetoaa.

MIRKA RITTA MALINEN

SAIDA TIILIKAINEN

Lähetystyö on aina yhteistyötä. Työalueilla toimimme paikallisten kumppanien kanssa, mutta myös kotimaassa käymme aktiivisesti neuvotteluja eri järjestöjen kanssa etsien uusia mahdollisuuksia toimia yhdessä. Muun muassa Suomen evankelis-luterilaisen Kansanlähetyksen kanssa olemme

solmimassa sopimusta verkostoyhteistyöstä keskiaasialaisten pakolaisten parissa. Kuvassa: Kansanlähetyksen ja Kylväjän apulaislähetysohjaajat **Teijo Peltola** ja **Hanna Lindberg** sekä lähetysohjaajat **Daniel Nummela** ja **Taneli Skyttä**.

2,3

miljoonaa lasta Israelissa käy koulua Zoomin välityksellä. Poikkeuksena ovat yhteiskunnan kannalta välttämättömien alojen, kuten hoitoalalla työskentelevien vanhempien lapset.

Sijaisuuksia

Kehitysyhteistyön hankevastaava **Eeva** jäi äitiysvapaalle 9. helmikuuta. Hänen sijaisekseen valittiin **Eero Horstia**. Konsultina työskentelevä Horstia on toiminut aiemmin muun muassa Fida Internationalin majohtajana Pohjois-Koreassa. Työalue-

vastaava **Elisa Greyen** äitiysvapaan sijaisena aloitti vuoden vaihteessa **Petteri Tiainen**. Tiainen on työskennellyt aiemmin Kylväjän lähetysohjaajana ja viimeisimmäksi LähiTapiolan yritysasiakkaiden korvausneuvojana.

KAUNEUTTA JA KEHUJA

TANELI SKYTÄ
taneli.skytta@kylvaja.fi

Loppiaisena median keskittyessä uutisoimaan demokratian kiivaita kamppailuista, moni suomalainen seurasi kotisohvalta Jumalan valtakunnan murtautumista keskellemme.

Yllätykseksemme lähes tuhat ihmistä ilmoittautui katsomaan esittämäämme Jesus in Athens -elokuva. Saamamme runsaan katsojapalautteen mukaan ohjaaja oli onnistunut dokumentissa kuvaamaan koskettavalla tavalla yhtä aikamme ihmeellistä liikehdintää. Striimaamisen kyllästyksessä nykytodellisuudessa kallistun tulkitsemaan suuren kiinnostuksen niin, että Jumalan toiminnalla on edelleen iso uutisarvo.

Lomakuvia näyttäessä on usein tarve sanoa, että ”oikeasti tämä oli paljon hienompaa”. Sama tuntemus on tuttu, kun välitämme tilannekuvaa työalueiltamme. Kehitämme aktiivisesti viestintäämme, jotta onnistuisimme kertomaan työstämme tavalla, joka tekee oikeutta todellisuudelle. Yhdessä paikassa on herätys, toisessa hävitys. Ja kolmannessa tuntuu, että ei tapahdu yhtään mitään.

Kaikissa konteksteissa elämä ja Jumalan työ on kauniimpaa, kivuliaampaa ja kutsuvampaa kuin miltä se kauemmas näyttää. Tavoitteemme on tuoda Jumalan valtakunta ja lähimmäinen niin lähelle, että epäitsekäät valinnat, joihin meitä kutsutaan, eivät enää tuntuisi ensisijaisesti uhrauksilta. Vaikka kutsumuksemme Jumalan työtoverina vaatii kaiken, oma kokemukseni on, että se antaa enemmän.

Meille on pienestä pitäen kerrottua, että se riittää, kun yrität parhaasi. Hokema on perfektionistin painajainen. Toiseksi, se ei ole totta. Parhainkaan suorituksemme ei riitä pelastamaan itseämme tai planeettaamme. Todellisuus on tältäkin osin kauheampi ja kauniimpi. Sukuvikamme ei ole ensisijaisesti huono luisto, vaan se, että sukset menevät jatkuvasti ristiin. Siksi meille on tehty kokonaan uusi ura, jota saamme hiihtää sydämen kyllyydestä.

Urheilussa puhutaan rakkaudesta lajiin. Tässä työssä kyse on rakkaudesta ihmisiin – ennen kaikkea Jumalan perikiantamattomasta rakkaudesta. Sain vuodenvaihteessa lähettämme liikuttavan viestin, josta huokuu, miten tämä sinnikkyys on tarttunut: ”Jumala on rohkaissut meitä tekemään töitä täällä sitkeästi ja kestävästi. Oma tekeminen ja käytössä olevat työvälineet voivat

tuntua mitättömän pieniltäkin, mutta Jumalan käytössä hänen voimansa murtautuu läpi ajallaan. Kolkutamme pienillä vasaroillamme jäätynyttä maanpintaa sieltä täältä ja jossain vaiheessa pinnalta voi irrota kokonaisia jäälautoja.” Kun katse on paljon suuremmassa, kuin mihin yksin pystymme, päämäärä ja perspektiivi luovat merkityksen.

Sanotaan, että lähetystyön ytimessä on Jeesuksen kehuminen uusien kulttuurien ja kieliryhmien parissa. Jos kasvavan globaalin kristillisen perheen kanssa kuulet Jeesuksen sanat kauniina, voisitko osallistua kanssamme hänen kehumiseensa voimiesi ja varojesi mukaan – ihan ensimmäistä kertaa tai jollain uudella tavalla? Me haluamme kaikkien tietävän, että Jeesus on paljon enemmän kuin on aiemmin kerrottu, tai enää muistetaan.

Olemme etuoikeutettuja, kun jakamme kansana vielä luottaa ihmisiin ja instituutioihin. Se tekee tutkimusten mukaan meistä onnellisia. Ikionnelliseksi meidät tekee se, kun luotamme Jumalaan. Annetaan yhdessä myös muille kansoille siihen oikeus.

”Kaikki kehuivat Jeesusta ja ihmettelivät hänen kauniita sanojaan. He sanoivat: ’Eikö tämä ole Joosefin poika?’” (Luuk. 4:22, UT2020)

P.S. Käsissäsi on uudistuneen lehtemme ensimmäinen numero. Kuu-lisin mielelläni, millainen lukukokemuksesi sen äärellä oli.

”Vaikka kutsumuksemme Jumalan työtoverina vaatii kaiken, oma kokemukseni on, että se antaa enemmän.”

Sydämellä japanilainen nainen

Japanilainen nainen on kestävä, mutta painistettu. Juuri heitä Kylväjän tuore Japanin-lähettilä Mari-Kaisa Auvinen haluaa ruokkia evankeliumilla. Miten se onnistuu?

Gambare on japania, ja sen voisi kääntää tsemppaamiseksi, parhaansa tekemiseksi. Japanilaisessa kulttuurissa pelkkä yrittäminen ei kuitenkaan usein riitä. Kansallista mentaliteettia kiteyttävässä käsitteessä onkin enemmän kyse läpi harmaan kiven menemisen ja itsensä ylittämisen ihanteesta.

– Ihmiset ovat asialleen omis- tautuneita. Täydellisyuden tavoittelu tarkoittaa, että virheitä ja mokia vältellään loppuun asti, **Mari-Kaisa Auvinen** selittää.

Oletus onnistumisesta koskee japanilaisessa kulttuurissa kaikkia. Auvisen sydämellä ovat kuitenkin erityisesti naiset, joita hän toivoo pääsevänsä rohkaisemaan ja vahvistamaan armon evankeliumilla.

Auvinen on kasvanut Japanissa ja tuntee maan kulttuurin hyvin. Vuodenvaihteessa Auvinen muutti perheineen rakkaaseen lapsuutensa ja nuoruutensa maahan lähetystyöhön, missä hänen suunnitelmanaan on päästä aviomiehensä **Tuomaksen** kanssa palvelemaan tavoittavassa musiikkityössä.

Japanilaisen naisen imperatiivit

Japanilainen nainen elää monen paineen ristitulesta työelämästä alkaen. Kilpailu on kovaa, sosiaaliturva heikko ja taloudellinen pärjääminen siksikin erityisen tärkeää.

– Yhteiskunta on hierarkkinen, ja työntekijät nähdään työnantajan omaisuutena. Jos työnantaja päättää, että nyt lähdetään juomaan tai syömään, niin siinä ei ole tilaa omalle elämälle, Mari-Kaisa Auvinen avaa.

Aviomiehen jatkuva venyminen työn vuoksi saa monet kotiäidit tuntemaan olonsa yksinhuoltajiksi. Toisaalta työelämä kuormittaa niitä naisia, jotka ovat itsekin töissä.

– Perinteinen kotiäitikulttuuri on vahva ja sitä on arvostettu, mutta nykyisin monet naiset käyvät töissä.

Työ on haastavaa, ja työpäivä voi kestää 12–14 tuntia, mikä tuo tosi paljon haasteita, jos on vaikka oma perhe ja molemmat käyvät töissä, Auvinen toteaa.

Perinteisesti lasten kasvatus ja kotityöt nähdään ensisijaisesti naisen vastuina, jotka hänen pitäisi jäljellä olevalla ajallaan hoitaa mallikkaasti. Lapsen syntyessä miehen puolelta voidaan esimerkiksi vaatia, että lapsi pitää saada tiettyyn lukioon tai yliopistoon, jonka suvun muut jäsenet ovat käyneet. Epäonnistuminen tässä on naiselle voimakas kokemus.

Syväkohtaamista

Jo ennen muuttoaan takaisin Japaniin Mari-Kaisa Auvinen on käynyt keskusteluja WhatsApp-ääniviestien ja Skypen välityksellä japanilaisten kristittyjen naisten kanssa. Minkälaisiin asioihin he haluavat tukea keskusteluyhteyden kautta?

– Kristityt naiset miettivät, miten he voivat toimintaympäristössään olla Jeesuksen valona. Monet kokevat, että ihmiset elävät pinnallista elämää, mutta heillä on tarve keskustella syvällisistä asioista. Rohkaisen heitä kohtaamaan ihmisiä syvätasolla. Heillä on niin paljon annettavaa, jopa iankaikkisen elämän toivo, joka vapauttaa.

Monet raamatulliset teemat, kuten levosta käsin toimiminen eivät ole tuttuja japanilaisessa kulttuurissa. Japanilaiselle naiselle on kynnys nähdä itsensä tarvitsevana ihmisenä, eikä ulos päin haluta näyttää väsymystä tai sisäisiä kamppailuja. Siksi Auvinen haluaa keskusteluissa tarkoituksella avata omia vastoinkäymisiään ja sitä, mitä Jumala on opettanut hänelle niiden kautta. Näin käynnistyvät usein kaikkein syvällisimmät ja hedelmällisimmät keskustelut. Ne synnyttävät luottamusta.

– Ihminen huomaa, ettei tuo toinenkaan niin täydellinen ole, ehkä hän ymmärtää minua.

Auvinen aikoo perustaa Mari channel -nimisen vlogin eli videoblo-

gin, jossa hän haluaa tulla lähelle ihmisiä ja maalata kuvaa Jeesuksesta. Ruohonjuuritason työssä Mari-Kaisa kertoo omasta elämästään ja Jumalan johduksesta, raamatunkohtia ja niiden henkilökohtaista merkitystä jakaen sekä hauskoja juttuja kertoen. Näin ihmiset saavat tutustua kristittyyn henkilöön. Ja sitten on tietysti Auvisen lahja, musiikki, joka hoitaa ja puhuttelee. Ylitsevuotavalla armolla on monta kanavaa.

Japanilainen maailmankatsomus

Individualistisesta kulttuurista käsin katsottuna vaikuttaa siltä, että Japanissa erilaiset rakenteet kuten perhe ja sukulaissuhteet kaventavat yksilön ja ydinperheen mahdollisuuksia pitää kiinni omista rajoistaan. Aikuisenkin pojan odotetaan kuuntelevan vanhempiaan enemmän kuin vaimoaan. Samalla Japanissa pitää kunnioittaa ei vain eläviä vaan myös kuolleita sukulaisia. Esi-isien palvonta johti esimerkiksi pitkään siihen, että sukuraajat ylittävää adoptiota vierastettiin.

Japanilainen maailmankatsomus kumpuaa shintolaisuudesta ja buddhalaisuudesta, ja vain alle yksi prosentti väestöstä uskoo Raamatun ilmoittamaan Jumalaan. Buddhalaisen filosofian mukaan elämän tavoitteena

on saavuttaa nirvana eli vapautus jälleensyntymisestä. Tässä yhteydessä ”taivas” merkitsee vain välitilaa jälleensyntymisten välillä, eikä ole siten edes tavoiteltava tila. Kristinuskon sanoma Poikansa uhraavasta, rakastavasta Jumalasta, joka haluaa yksin armosta tuoda ihmisen persoonalliseen yhteyteensä iankaikkiseen iloon, lepoon ja rauhaan, on vieras. Se on kuitenkin dynamiitti, joka kohdalleen osuessaan mullistaa myös japanilaisen naisen elämän.

Unessa ilmestynyt risti

Mari-Kaisa Auvinen kertoo japanilaisesta ystävästään **Hirocosta**, joka asuu Kobessa. Hicoco toimii viulunsoiton opettajana ja konsertoi kirkkoissa ja erilaisissa tilaisuuksissa. Hän sai kohdata Jeesuksen 12 vuotta sitten.

Hiroco on soittanut viulua lapsesta saakka. Kun hän oli nuori, hänen viulunsoitonopettajansa oli hyvin ankara ja vaativa. Hiroco haa-

veili ammattiviulistin urasta, mutta hänen opettajansa ja lääkärit olivat sitä mieltä, että hänen poikkeuksellisen pienet kätensä olisivat esteenä ammattiuralle ja että hänellä olisi vain pienet mahdollisuudet onnistua. Tämä vaikutti voimakkaasti Hirocon itsetuntoon. Hän koki, ettei hänellä ollut samanlaisia lähtökohtia kuin muilla ja että muut ovat häntä parempia. Kaikesta huolimatta hän aloitti ammattiopintonsa viulistiksi.

Kilpailu, jännitys ja vertailu johtivat Hirocon yhä syvempään epätoivoon ja hänen itsetuntonsa heikkeni. Lopulta hän vaipui masennukseen ja lukittautui yksin kotiinsa. Hän oli maannut kuukauden sängyssään, kun yllättäen yöllä hän näki unen, jossa hän oli pukeutunut valkeaan vaatteeseen. Unessa Hiroco rukoili kirkossa katsoen edessä näkyvää ristiä. Sama uni toistui seuraavana yönä. Hiroco luuli menettäneensä järkensä, mutta hän päätti kuitenkin lähteä pitkästä aikaa ulos kävelylle. Hiroco kulki tuttua reittiä ja yhtäkkiä huomasi edessään kyltin, jossa luki ”Luterilainen

kirkko”. Tätä kylttiä hän ei ollut koskaan aikaisemmin huomannut. Kyltin vierestä kulki polku, joka vei kirkon ovelle. Hiroco käveli polkua pitkin ja koki, kuinka joku talutti häntä selästä, vaikka ketään ei näkynyt. Ovea kolkuttaessaan kirkon työntekijä otti hänet vastaan ja kuunteli Hirocon elämäntarinan. Hiroco sai kutsun jumalanpalvelukseen, ja siitä alkoi hänen tutustumisensa kristinuskoon ja Raamattuun. Vuoden kuluttua hänet kastettiin.

KUKA?

MARI-KAISA AUVINEN, 38

Kotoisin Helsingistä
Asuu Kobessa, Japanissa
Perhe Puoliso Tuomas sekä tyttäret **Ester** 13 ja **Olivia** 10
Työ Kylväjän Japanin-lähetä vuodesta 2020

Sidoksissa buddhalaisiin menoihin

JAPANI Johanna vieraili pitkästä aikaa iäkkään ystävänsä **M-sanin** luona. Ystävyys on jatkunut pian 10 vuotta. Tee-kupin äärellä M-san purki sydäntään. Hän tuntee olevansa sidoksissa buddhalaisiin menoihin, mutta kokee kristinuskon läheisemmäksi. Hän muisteli vierailuaan Itä-Okayaman kirkossamme ja erityisesti japanilaisia kristittyjä. Mainittakoon, että hän vei antamani suklaat ensimmäisenä buddhalaiselle kotialttarille edesmenneelle tyttärelleen. Ennen kuin itse söimme, hän vei sinne myös riisiä.

Ystäväni kertoi suoraan, että kuolema pelottaa ja kysyi, joutuuko hän kuollessaan helvettiin. Kerroin hänelle kristinuskon perustotuuksia. Kukaan meistä ei voi omien tekojensa perusteella pelastua, mutta jokainen, joka turvaa Jeesuskeeseen, joka on ristillä sovittanut kaikki pahat tekomme, saa iankaikkisen elämän. Sain myös, että Jeesus voi vapauttaa buddhalaisuuden siteistä.

Koen avuttomuutta tämän pelastusta etsivän ystävän kohdalla. Hän asuu nykyään niin kaukana, ettei hänen ole mahdollista tulla Itä-Okayaman kirkkoon. Liikkuminen on hankalaa siksikin, ettei hän aja enää autoa.

Nepalin rajoituksista Suomen rauhaan

NEPAL Olemme nyt Suomessa aloittamassa noin vuoden kestävästä kotimaan kautta. Minä tulin Suomeen jo heinäkuun puolivälissä viime vuonna, koska koronan vuoksi asetetut ulkonaliikkumisrajoitukset pääkaupungissa alkoivat tuntua liian raskailta.

Kielioppikurssin jälkeen olen tehnyt joitakin työtehtäviä ja ollut paluujaksolla sekä vuosilomalla. Määräaikainen työsuhteeni Kylväjässä päättyi 27. joulukuuta 2020. Tammiukuussa alkoivat bioanalytiikan opinnot.

Väitöskirjani on nyt hyväksytty esitarkastajien toimesta, ja väitöstilaisuus tulee olemaan jossain vaiheessa keväällä. Mieheni täytyi jäädä maahan, koska hänen 81-vuotias äitinsä ei enää kykene asumaan yksin eikä puolisoni veli päässyt matkustamaan Hongkongista. Nyt äidin asiat ovat kuitenkin järjestyksessä, ja mieheni pääsi tulemaan Suomeen joulukuussa.

YSTÄVÄNI VEI

antamani suklaat ensimmäisenä buddhalaiselle kotialttarille edesmenneelle tyttärelleen. Ennen kuin itse söimme, hän vei sinne myös riisiä.

Pienen pojan eväät

ISRAEL Viime aikoina minua on puhutellut Jeesuksen ruokkimisihme ja pienen pojan eväät. Kun poika antoi kaiken sen vähän, mitä hänellä oli, viisi leipää ja kaksi kalaa, hän antoi kaikkensa, sillä hän antoi ne sydäimestään. Jeesuksen siunaamana ne riittivät ruokkimaan tuhansia ihmisiä. Jäi vielä runsaasti tähteeksikin.

Ajattelen nyt kiittolisena niitä rakkaita ystäviä, jotka voimiaan säästämättä ovat halunneet antaa lahjansa Jumalan valtakunnan työhön. Eräänä päivänä ystäväni otti yhteyttä kysyen, olisiko meillä käyttöä eläkkeellä olevalle it-osaajalle, **Anna-Liisalle**. Hänen apunsa turvin olemme nyt saaneet uudet nettisivut, joiden kautta voimme tavoittaa ison joukon arabiankielisiä ja hengellisesti nälkäisiä ihmisiä. Lisäksi äitini naapuri on käynyt päivittäin tapaa-massa iäkästä äitiäni, jotta me voimme rauhallisin mielin tehdä työtämme Israelissa.

Usein saatamme ajatella kuten opetuslapset: ”Ei meillä ole mukana muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa” (Matt.14:17). Kuitenkin se, mikä meistä tuntuu vähäpätöiseltä, voi olla Jeesukselle ja työn kannalta ratkaisevan tärkeä osa kokonaisuutta. Mikä voisi olla minun viisi leipääni ja kaksi kalaani Jumalan valtakunnan eteenpäin viemiseksi?

KIRJEISTÄ POIMITTUA

Kponti: Kirsti Alen

MARIUS BERGERSEN

Suunnitelmat palaamisesta

BANGLADESH Juuri nyt näyttää melko epätodennäköiseltä, että pystyisin palaamaan työhöni LAMB-sairaalan kuntoutuskeskuksessa. Olen keskustellut muista vaihtoehtoista Kylväjän kanssa, ja yksi vaihtoehto on palata opiskelijaviisumilla jatkamaan bengalin kielen opintoja. Samanaikaisesti pystyisin auttamaan jossain projektissa pääkaupunki Dhakassa muutamia tunteja viikossa.

Olen lähettänyt jo hakemuksen erääseen kielikouluun. Saisin edelleen palkkani Kylväjältä kuten aiemminkin, vaikka olisin virallisesti opiskelija. Nähtäväksi jää, miten asia muotoutuu. Kaikki on Jumalan kädessä.

Ystävällinen vastaanotto

KAUKASIA Osoitus paikallisen kulttuurin ystävällisyydestä oli, kun aamuyöllä passintarkastusjonossa virkailija huomasi nukkuvan tyttömme isänsä sylissä ja ohjasi meidät pitkien jonojen ohi suoraan passintarkastukseen. Ihmiset täällä rakastavat lapsia ja heitä huomioidaan monin tavoin. Vastaavaa huomioimista tapahtuu usein myös bussissa, kun äideille, joilla on lapsi sylissä, tarjotaan heti istumapaikkaa.

Neljän vuoden työkaudestamme kolme vuotta on jo takanapäin. Työkautemme loppuu vuoden 2021 kesään. Tulevan talven haasteena on, että löydämme poikkeusoloissa tavan tehdä työtä alueellamme.

Rukouksemme näin viimeisen työvuoden kynnyksellä on, että osaisimme käyttää tällä työalueella jäljellä olevan aikamme viisaasti ja Jumalan kunniaksi.

Uuden edessä

SUOMI Vastaan nyt Kylväjän työstä kolmella eri työalueella muun muassa Etu-Aasiassa ja Bangladeshissa. Koen uuden tehtävän Jumalan johdatuksena ja itselleni hyvin sopivaksi. Samalla tiedostan, että työalueiden elämässä mukanaoleminen ei ole aina (tai juuri koskaan) pelkkää juhlaa, vaan siihen sisältyy usein vaikeita päätöksiä ja monenlaisten vastoinkäymistenkin kohtaamista. Tämä kaikki on toisaalta tuttua työalueella vietettyjen vuosien myötä.

Etü-Aasiassa on tehty työtä Kylväjän toimesta jo vuodesta 1974. Vuonna 2021 olemme tällä työalueella uuden edessä, kun Kylväjän kokenut työntekijäpariskunta alkaa kartoittamaan työn aloittamista pakolaisten parissa. Vaikka pakolaistilanne ei olekaan enää samalla tavalla ajankohtainen täällä kotimaassa kuin vielä muutama vuosi sitten, se on edelleen hyvin ajankohtainen Euroopan laitamilla. Tällä hetkellä Kylväjän työ pakolaisten parissa keskittyy Kreikkaan, mutta työn laajentamista selvitetään.

11 Vuokraisäntämme on vakaumuksellinen muslimi ja hän heittäytyi pakkauspäivänä useita kertoja olohuoneen lattialle rukoilemaan.

Tunnetko kutsun työntekijämme lähettäjätiimiin rukoilemaan ja tukemaan taloudellisesti? Tule mukaan, saat henkilökohtaisen kirjeen noin kuusi kertaa vuodessa. www.kylvaja.fi/liity-tilaa/

Mielenkiintoisia tehtäviä ja uutta verta

ISRAEL Viime syksynä sain eteeni mielenkiintoisen työtehtävän, sillä pääsin oikolukemaan messiaanisen juutalaisen **Avi Snyderin** kirjan käännöksen. – Olen myös iloinnut uutisista Israelista: Jerusalemissa sijaitseva Caspari-keskus sai joulukuussa suomalaisvahvistusta, kun suomalais-israelilainen **Tanja Shoshani** aloitti siellä paikallisena työntekijänä. Tanja hoitaa nyt kirjastoa ja hänelle siirretään joitakin minun tehtäviäni, kun palaan Suomeen kesäkuun alussa. Rukoillaan Tanjalle hyvää sisäänajoa uusiin vastuutehtäviin!

Hankalaksi heittäytynyt vuokraisäntä

KAUKASIA Tiimikaverimme tekivät meille suuren palveluksen ja tyhjänsivät paikallisen kotimme muutaman ystävämme kanssa. Tehtävää vaikeutti paikalla ollut vuokraisäntämme, joka olisi mielellään pitänyt monia tavaroitamme itsellään. Hän muun muassa suostutteli pakkaajia jättämään tavaroita, joita oltiin viemässä pakattavaksi tai lahjoitettavaksi.

Vuokraisäntämme on vakaumuksellinen muslimi, ja hän heittäytyi pakkauspäivänä useita kertoja olohuoneen lattialle rukoilemaan. Loppujen lopuksi ystävämme saivat kaikki tavaramme kokoon. Rahtifirman on tarkoitus kuljettaa ne Suomeen. Automme on vielä myymättä, mutta paikallinen seurakuntalaisemme on ottanut asian hoitoonsa.

Tie vie vihdoinkin Itä-Aasiaan?

SUOMI Lentomme Itä-Aasiaan lähtee Suomesta 9. helmikuuta, jos suunnitelmiimme ei tule enää muutoksia. Uusi koronan virusmuunnos voi kuitenkin aiheuttaa sen, että Itä-Aasian maat sulkevat rajojaan eurooppalaisilta matkailijoilta.

Yritämme nyt hakea opiskelijaviisumia. Opiskelijaviisumin saaminen edellyttää, että kieliopintojemme ohella käymme kursseilla paikallisessa yliopistossa.

Hakuprosessi yliopistoon on vaatinut monenlaisten dokumenttien kasaamista ja postittamista. Vielä ei ole tiedossa, onko meillä mahdollisuus opiskelijaviisumiin. Muussa tapauksessa joudumme olemaan maassa turisti-viisumilla ja se tarkoittaa sitä, että kolmen kuukauden välein joutuisimme poistumaan maasta ja palaamaan takaisin. Korona-aikana meillä voi kuitenkin olla mahdollisuus saada poikkeuslupa viipä maassa pitempään turistiviisumilla. Koko tähän matkaanvalmistautumisprosessiin tarvitsemme johdatusta. Rukousta näiden asioiden puolesta ei ole koskaan liikaa.

Kantaako kutsu?

Moni joutuu painimaan oman kutsumuksensa kanssa. Jukka Norvanto avaa näkökulmia heille, jotka eivät täytä mittaa.

Mitä Raamatun pohjalta voisi päätellä Jumalan kutsusta ja sen saaneista? Kysymys on ehkä hieman epäreilu, jos ajatellaan, että sen, mitä tapahtui Raamatussa mainituille ihmisille, pitäisi sopia myös meihin. Onhan meidän tilanteemme erilainen kuin ihmisen, joka on kutsuttu profeetaksi ja jonka nimellä kulkevaa Raamatun kirjaa luetaan vielä tuhansien vuosien jälkeenkin. Mutta jos jättäisi huomiotta tämän ilmeisen eron, niin toki voisi pohtia, olisiko meidän ja Raamatun ihmisten saamien kutsujen välillä jotain yhteistä.

Kun olen pohtinut Raamatussa mainittujen ihmisten saamaa tehtäväkutsua, niin yhteistä heille kaikille näyttää olevan yksi seikka: heillä ei näyttänyt olleen pienintäkään epäselvyyttä saamastaan kutsusta. Me taas joudumme oman kutsumme kanssa tavan takaa kamppailemaan.

KUTSUN VELVOITAMAT

Onkin hyvä huomata, että vaikka Raamatussa kerrotut kutsujensaajat eivät itse kutsua epäilleetkään, sitäkin enemmän he epäilivät omaa kyvykkyyttään toimia kutsun edellyttämällä tavalla. Mooses valitti kankeakielisyyttään; Joona lähti kohti länttä, kun piti mennä itään; Jeremia oli mielestään liian nuori tehtävään; Jesaja valitti syntisyyttään. Muistamme myös Gideonin, joka midianilaisia pelätessään pui viljaa viinikuurnassa, eli maan alla eikä mäen päällä puimatantereella, niin kuin olisi ollut normaalia. Mies ei epäillyt itse kutsua, mutta tahtoi siitä huolimatta monia merkkejä Jumalalta varmistuakseen tehtävän onnistumi-

sesta. Jopa mahtava Elia Tisbeläinen koki tietyssä tilanteessa Horebin vuoren luolan pimeydessä kaiken vaivan näkönsä olleen turhaa.

Raamatun ihmisiä ajatellessani jäin pohtimaan sekä omaani että niiden ihmisten kutsumusta, joiden kanssa olen aiheesta keskustellut. Kummastakohan ongelmasta on lopulta ollut kysymys: siitkö, ettei ole varma, onko kutsu tullut Jumalalta, vai siitä, ettei tiedä, kykeneekö toimimaan saamansa kutsun mukaisesti?

Paavali näytti ihmetelleen saamaansa kutsua vielä elämänsä lopulla. Jeesusta tarkoittaen hän kirjoitti: ”Kiitän häntä siitä, että hän katsoi minut luotettavaksi ja otti minut palvelukseensa, vaikka olin ollut herjaaja ja väkivallantekijä. Hän armahti minut, koska epäuskoni tähden en tiennyt, mitä tein.” (1. Tim. 1:12–13.) Tietoisuus kutsusta oli kantanut Paavalia raskaiden aikojen yli.

KRISTUKSEN KIRJEINÄ

Mutta entäpä me? Miten me voisimme täyttää kutsumustamme? Siihen kysymykseen Paavali näyttää vastaavan: ”Olettehan te selvästi Kristuksen kirje” (2. Kor. 3:3).

Kristuksen kirjettä lukeva ymmärtää, kuka on kirjeen kirjoittaja. Kutsu ei tarkoita sitä, että meistä tulisi täydellisiä olentoja, joissa ei ole puutteita. Sen sijaan meidät on tarkoitettu tämän maailman keskelle kristityn malliksi. Ja kristitynhän tunnistaa siitä, että hän tarvitsee Kristusta. Sillä tavoin käännämme ihmisten katseet oikeaan suuntaan. Pois meistä kohti Jeesusta Kristusta, joka on uskon alkaja ja täyttävä!

Haluatko kuulla lisää?

Kuuntele Jukka Norvannon opetussarja Raamatun kutsut osana Lähetysvartteja talvikuukausien aikana.

”Kutsu ei tarkoita sitä, että meistä tulisi täydellisiä olentoja, joissa ei ole puutteita. Sen sijaan meidät on tarkoitettu tämän maailman keskelle kristityn malleiksi.”

EVÄITÄ OMAN PAIKAN ETSINTÄÄN

Poimi itsellesi sopivat kirjat talvi-iltojen iloksi.

Tomas Sjodin: Jokainen tarvitsee oman paikkansa (Perussanoma 2020)

”Kun tuulet puhaltavat johonkin suuntaan, on viisainta nostaa ankkuri ja mennä myötätuulen mukana. Aina ei kannata kysellä niin paljon. Pitää uskaltaa enemmän. Kun käsky käy, silloin mennään.”

Miten löytää oma paikkansa? Minkä varassa sitä voi etsiä? Pastori ja kirjailija **Tomas Sjodin** kuvailee kirjassaan Jokainen tarvitsee oman paikkansa (Perussanoma 2020) etsimistään, epäilyksiään ja lopulta oman paikan löytymistä henkilökohtaisella tavalla viemällä lukijat oman elämänsä matkalle Ruotsiin, Italiaan, Israeliin ja Intiaan. Esikuvanaan kirjailija pitää Raamatun epäilevää Tuomasta.

Oman paikan etsimisessä keskeisiä kysymyksiä ovat: Mitä haluat? Mitä sinulla on? Mitä haluat tehdä? Onnen

elämässä voi saavuttaa tekemällä oikeita valintoja.

Kirja on kooltaan pieni ja helpolukuinen, mutta silti viisaasti ja syvällisesti kirjoitettu. Jokaisella sivulla on lauseita, joita tekisi mieli alleviivata ja jäädä niitä rukouksen kanssa omalla kohdallaan pohtimaan – mikä on minun paikkani ja kuinka voin sen löytää? **ANNE GRÖHN**

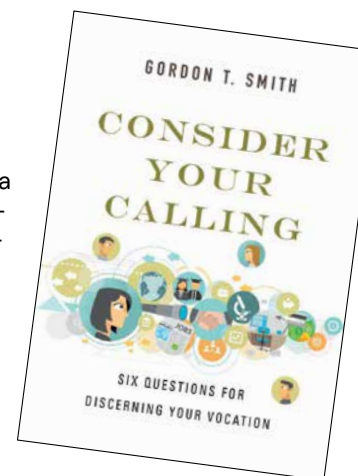

Timothy Keller: Hyvää työtä. Jumalan työtovereina (Päivä 2015)

Pastori ja kirjailija **Timothy Kellerin** kutsumusta ja työtä oivallisesti käsittelevä teos on hänen neljäs suomeksi käännetty kirjansa. Siinä hän pohtii erityisesti kolmea kysymystä: Miksi työ kuuluu tyydytystä tuottavaan elämään? Miksi työ on usein raskasta, hankalaa ja vailla tuloksia? Miten evankeliumi auttaa työn tekemisessä?

Kirja ei keskity hengellisen työn tehtäviin, vaan monipuolisesti erilaisiin ammatteihin ja työtehtäviin ja niiden haasteisiin. Kellerin tarjoama näkökulma on maanläheinen ja realistinen, mutta samalla vahvasti Raamatun periaatteet huomioonottava. Monet käytännön esimerkit elävästä elämästä tuovat opetuksen lähelle lukijaa. Turhasta hurskaudesta lukija tulee riisutuksi.

Uskonpuhdistajat (Luther, Calvin) ja J. R. R. Tolkien viitoittavat monessa kohdin tietä eteenpäin – myös työn tekemisen kysymyksissä. **JARMO MÄKI-MIKOLA**

Gordon T. Smith: Consider Your Calling, Six Questions for Discerning Your Vocation (IVP Books, Kindle eBook 2015)

Kirjassa yhdistyy raikkaasti syvä hengellisyys ja käytännönläheisyys, mikä tekee lukukokemuksesta palkitsevan. Kutsumusta käsitellään tasapainoisesti ja se ankkuroidaan kysymykseen, mitkä ovat Jumalan tarkoitukset maailmassamme.

Lukijaa autetaan jäsentämään omaa kutsumustaan seuraavilla kysymyksillä: Kuka sinä olet? Mitä ikäkautta elät? Mitkä ovat elämäsi olosuhteet nyt? Mitä ristiä sinun tulee kantaa? Mitä pelkää?

Suosittelen kirjaa jokaiselle, joka miettii paikkaansa Jumalan suunnitelmassa – ensimmäistä kertaa elämässään tai jälleen kerran uudessa elämäntilanteessa. **TANELI SKYTÄ**

MIKSI UUDET ALUEET JA SAAVUTTAMATTOMAT KANSAT?

Kylväjän koulutus- ja tutkimusjohtaja Pentti Marttila perustelee, minkä vuoksi lähetystyössä pitää mennä uusille alueille.

Eikö riittäisi, että pitäydytään vanhaan, tuttuun ja turvalliseen? Olisi uskollinen siellä, missä olemme palvelleet vuosikymmenten ajan. Lähetystyössä syntyy vahvoja siteitä, jotka katkeavat siirryttäessä uusien ihmisten pariin. Miksi pitää suuntautua saavuttamattomien kansojen pariin, joiden työn tuloksista ei ole varmuutta?

Paavali on uusien alueiden lähettyksen esikuva. Paavali halusi viedä evankeliumia uusille ihmisille. Hänellä oli aina mielessään tavoittamattomat alueet, vaikka hän olisi voinut tyytyä toimimaan jo saavutettujen kansojen parissa.

”Olen kuitenkin pitänyt kunnia-asianani olla julistamatta evankeliumia niillä seuduilla, joilla Kristuksen nimi jo tunnetaan” (Room. 15:20).

”Toivomme, että saamme julistaa evankeliumia vielä teitakin etäämpänä asuville” (2.Kor. 10:16).

Paavali katsoi jatkuvasti uuteen ja etsi evankeliumille uusia mahdollisuuksia. Paavalin määrätietoinen pyrkimys saarnata uusissa Rooman kaupungeissa johti kristillisten seurakuntien syntymiseen ensiksi Vähään-Aasiaan ja sitten Kreikkaan.

Vuosittain valtavasti ihmisiä tuli Jerusalemiin juutalaisille juhille,

joilla he saivat kuulla myös evankeliumin Jeesuksesta. Eikö Paavali olisi voinut luottaa, että näiden Jerusalemin-vierailijoiden kautta evankeliumi leviää eri puolille Rooman valtakuntaa? Varmaan osittain näin tapahtuikin, mutta tämä ei riittänyt Paavalille. Hän oli valmis vaivaan evankeliumin tähden. Rasituksista välittämättä hän lähti apulaistensa kanssa lähetysmatkoille ympäri laajaa Rooman valtakuntaa. Lähetysmatkoillaan he tietoisesti veivät evankeliumin Rooman keskeisiin kaupunkeihin, uusien ihmisten pariin. Paavali oli toiminnan mies, hän antoi elämänsä evankeliumin käyttöön ja lähti liikkeelle.

”Marttyyrien veri on kirkon siemen”, totesi jo kirkkoisä Tertullianus. Pioneerilähetystyössä tätä on valitettavasti saatu todistaa lukemattomia kertoja. Peter Heyling toi ensimmäisenä evankelisen uskon Etiopiaan. Hänestä tuli vaikutusvaltainen saarnaaja ja lääkäri keisari Fasilidesin (1632–1667) hoviin. Aluksi hän pyrki uudistamaan Etiopian ortodoksista kirkkoa, mutta hänen pyrkimyksensä johtivat suuriin kiistoihin kristologiasta. Hän käänsi Uuden testamentin amharan kielelle.

Noin vuonna 1650 hänet karkotettiin Etiopiasta. Pian tämän jälkeen hän kuoli marttyyrinä, kun hän ei

suostunut kieltämään uskoaan turkilaisten edessä. Jopa sadan vuoden jälkeen Etiopiasta löydettiin Heylingin Uuden testamentin käännöksiä. Etiopian Mekane Yesus -kirkko katsoo jatkavansa hänen perintöään.

Uuden lähetystyön aloittaminen vaatii riskinottoa. Paavali sai kutsun: ”Tule meren yli tänne Makedoniaan ja auta meitä” (Ap.t.16:9). Hän vastasi kutsuun, meni ja saarnasi ensimmäisenä evankeliumia Euroopassa. Kaikki eivät ota evankeliumia vastaan, eivätkä kaikki lähetystyötävät heti syty uudesta työstä. Kuitenkin Jeesus kutsuu viemään evankeliumia sinne, missä sitä ei ole vielä julistettu. Kylväjän lähetystyössä ja sen kehittämistiimissä pyrimme vastaamaan tähän saavuttamattomien kansojen haasteeseen.

Uuden lähetystyön aloittaminen vaatii riskinottoa.

UUDEN SUKUPOLVEN LÄHETYSILMIÖ

Ensimmäistä kertaa tällä vuosituhannella suomalais-
ten lähetystyöntekijöiden määrä on nousussa. Nyt on
aika muistuttaa siitä, että jokaisella on tehtävä ja jokai-
nen ympäristö on lähetyskenttä.

Kesällä 2019 lähetimme 106 suomalaista kolmen päivän intensiivisen koulutuksen jälkeen viiteentoista kohteeseen ympäri maailmaa julistamaan evankeliumia Jeesuksesta ja palvelemaan ihmisiä Jumalan rakkaudella. Kahden viikon lähetysmatkan jälkeen he palasivat silmät loistaen ja sydämet hehkuen todistamaan Jumalan työstä kaikkialla maailmassa.

The Legacy Project on suomalaisten lähetysjärjestöjen yhteinen hanke, jonka tavoitteena on mobilisoida uusi sukupolvi vastaamaan Jumalan kutsuun ja Jeesuksen antamaan lähetyskäskeyn lähettämällä heidät lyhytaikaiseen lähetystyöhön kaikkialle maailmaan. Seuraava kesäprojekti toteutetaan heinäkuussa 2021, ja odotamme projektiin satoja osallistujia. Legacy on kuitenkin enemmän kuin kesäprojekti. Me uskomme, että ruohonjuuritasolla kuplii lähetysliikehdintä.

Uusi lähetystyön aalto

Suomalaisten lähetystyöntekijöiden määrä on 2000-luvulla puolittunut.

Vuosituhannen vaihteessa eri puolilla maailmaa työskenteli yli tuhat suomalaista lähetystyöntekijää, mutta määrä on laskenut tasaisesti joka vuosi. Vuosi 2019 katkaisi pitkän laskevan trendin lähetystyöntekijöiden määrässä, ja ensimmäistä kertaa tällä vuosituhannella lähetystyöntekijöitä oli enemmän kuin edellisenä vuonna.

Tulevat vuodet näyttävät, onnistummeko kääntämään suunnan ylöspäin. The Legacy Projectin tavoitteena on nostaa suomalaisten lähetystyöntekijöiden määrä kahteenkymmeneen vuoteen 2030 mennessä yhdessä kaikkien Suomen lähetysjärjestöjen kanssa.

Uskomme, että Jumala on nostamassa uutta lähetystyön aaltoa Suomesta kaikkien kansojen pariin. Uskomme, että tulemme näkemään tuhansia nuoria ihmisiä, joiden elämän tunnusmerkkinä on yksinkertainen kuuliaisuus Jumalalle.

Uusi sukupolvi näkee edelleen lähtemisen arvon ja uskoo kulttuurirajat ylittävään lähetystyöhön, joka

nousee Jeesuksen antamasta käskystä tehdä kaikista kansoista hänen opetuslapsiaan. Uusi lähetystyön aalto on yhdistelmä perinteistä seurakuntien ja lähetysjärjestöjen kautta tapahtuvaa lähetystyötä, oman ammatin kautta toimimista ja uusia innovaatioita.

Toteuttaaksemme Jumalan antaman tehtävän me tarvitsemme uskonvaraisia radikaaleja, globaaleja ammattilaisia, seurakunnanistuttajia, raamatunkääntäjiä, digitaalisen valankumouksen lähettiläitä, personal trainereita, mediaosaajia, koodareita ja yrittäjiä.

Lähetystyön paradigma ei kuitenkaan enää tarkoita ainoastaan työtä, joka suuntautuu Suomesta maailmalle. Elämme jälkikristillisessä ajassa ja länsimaisten kirkkojen toimintaympäristö on muuttunut radikaalisti. Tarvitsemme uuden sukupolven lähetysilmiön. Meidän on siirryttävä herätyskristillisyydestä lähetyskristillisyyteen.

Herätyskristillisyydestä lähetyskristillisyyteen

Herätyskristillisyyden juuret ovat syvällä kulttuurissa, joka oli läpikotaisin kristinuskon kyllästämä. Kirkko opetti kansan lukemaan ja kirjoittamaan, oli läsnä syntymässä ja kuolemassa ja elämän jokaisessa käänteessä. Suomalaisen oli mahdotonta olla uskottomatta Jumalaan, halusi hänen kanssaan olla tekemisissä tai ei.

Herätysliikkeet ovat syntyneet yksilöiden ja yhteisöjen uskonnollisista murrokokemuksista, joissa he ovat tulleet tietoiseksi Jumalan todellisuudesta. Herätyskristillinen julistus muistutti Jumalasta, totuudesta, synnistä ja tuonpuoleisesta, kutsui ihmisiä asettamaan Jumalan elämän keskipisteeksi ja ihmiset tekivät parannuksen. Herätyskristillisyyden pyrkii nimensä mukaisesti herättämään uinuvaa uskon ihmisten sydämissä.

Jälkikristillisessä kulttuurissa tätä uinuvaa uskoa ei enää ole ja tavoitukseen tämän ajan ihmiset, kirk-

kojen on muutettava lähestymistapaansa. Kristikunnan aikakaudella kirkko kykeni tavoittamaan suurimman osan väestöstä ylittämättä merkittäviä kulttuurillisia raja-aitoja. Kun ihmisellä oli aineellinen tai hengellinen hätä, hän tiesi saavansa apua kirkosta.

Jälkikristillisessä kontekstissa seurakuntien on puolestaan ylitettävä merkittäviä kulttuurillisia muureja viestiäkseen evankeliumin ymmärrettävällä tavalla 2020-luvun suomalaiselle. Meidän on hyväksyttävä, että kaikki yrityksemme viestiä evankeliumia länsimaaisessa kontekstissa ovat nyt kulttuurien välistä viestintää. Meidän tehtävämme on valmentaa Jeesuksen seuraajia toimimaan lähetystyöntekijöinä siellä, missä he ovat. Uuden sukupolven lähetysilmiön ytimessä on ajatus siitä, että jokaisella on tehtävä ja jokainen ympäristö on lähetyskenttä. Meidän on opittava katsomaan suomalaista kulttuuria lähetystyöntekijän silmin.

HENRI HERMUNEN

Lähetystyöntekijä,
YWAM Finland,
hallituksen
puheenjohtaja.

NEPALIN KAUNEUS JA KARUUS

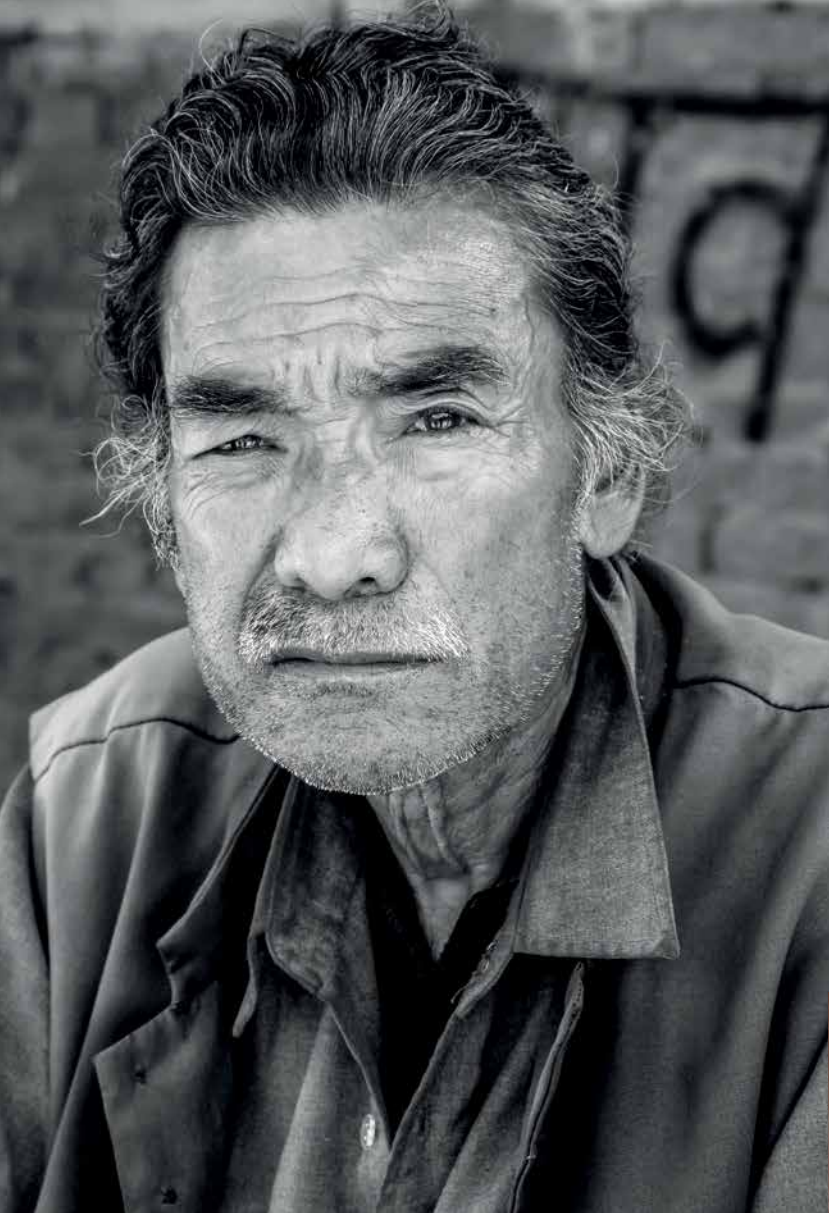
Maanjäristysten ja köyhyyden keskellä nepalilaiset ovat kasvaneet kestäviksi. Samalla he ovat säilyttäneet inhimillisen lämmön, hymyn ja myötätunnon. Kuvareportaasi avaa tarinat kasvojen takana.

Ghandrukin kylä koostuu noin kahdestasadasta talosta, jotka on rakennettu tyypilliseen tapaan savesta ja kivistä. Asukkaat kuuluvat gurungien etniseen ryhmään. Kylä sijaitsee 250 kilometrin päässä maan pääkaupungista Kathmandusta.

Olin kävelyllä, kun tämä 9-vuotias tyttö pyysi minua nostamaan puukorin hänen selkäänsä. **Karishma** kertoi kirvesmiehenä työskennelleen isänsä joutuneen työttömäksi koronan aiheuttamien rajoitusten vuoksi. Vaikka hänen äitinsä paiski pitkiä päiviä tiilitehtaassa, kuusilapsisen perheen isä joutui ostamaan riisiä velaksi.

Katseeni kiinnittyi miehiin, jotka istuskelivat avoimen vajan edessä juttelemassa elämästä, sukulaisista ja politiikasta. Kathmandun laaksossa lähellä kotiani sijaitsevan Khokanan asukkaat kuuluvat newarien etniseen ryhmään.

Tapasin tämän 106-vuotiaan naisen lämmittelemässä savitalonsa etuovella Bhaktapurissa. Talvisin vanhoissa savitaloissa on sisällä todella kylmä, ulkona aurinko hieman lämmittää.

Nepalilaiset rakastavat värejä ja kontrasteja niin asuissaan kuin rakennuksissaan. Kathmandun laaksossa perinteiset talot ovat joutuneet asteittain väistymään modernin betoniviidakon tieltä.

KUVAAJALTA

Nepalin pääkaupungissa Kathmandussa syntynyt ja kasvanut **Hira Khadgi** aloitti valokuvaamisen kymmenen vuotta sitten. Kuuntele millainen oli 9-vuotiaan Karishman koskettava kohtaaminen. Tarvitset puhelimeesi QR-sovelluksen.

Merkityksen kaipuu ja sisäinen levottomuus sysäsivät seikkailuun

Vaikka Hanna Lindbergillä ei ollut erityistä lähetyskutsua, hän löysi paikkansa Jumalan suunnitelmissa. Urapolku esittelee monimuotoisia tarinoita ihmisistä, jotka ovat löytäneet paikkansa lähetettyinä.

Älä jätä minua tähän. Rukous puski mielessä syysloman ensimmäisinä päivinä. Rehtorina työskentelevä **Hanna Lindberg** arvosti työtään, mutta oli humpsahtanut kolmekymppisen ikäkriisiin ja etsi elämälleen uudenlaista merkityksellisyyttä.

– Minulla oli virka, asuntolaina ja eläkeikään vielä pitkä matka.

Historiasta kiinnostunut opettaja oli jo monena kesänä osallistunut arkeologisille kaivauksille Israelissa ja jollain kerralla jäänyt vielä pari viikoksi vapaaehtoistyöhön Caspari-keskukseen. Kun oli aika kokeilla, olisiko elämällä jotain muuta tarjottavaa hän lähti vuorotteluvapaalla tutuksi tuleeseen keskukseen.

– Kävelin Jerusalemin katuja rätäsateessa ja olin elossa, hän säteilee muistolle.

”Huomasin miten vähällä pärjää”

Päätyminen lähetystyöntekijäksi tai lähetysjärjestön johtoryhmään olisivat kuitenkin tuntuneet Caspari-keskuksessa vuorotteluvapaata viettävästä naisesta utopistisilta. Siitäkin huolimatta, että työ messiaanisten juutalaisten koulutuskeskuksessa oli rakkautta ensi silmäyksellä. Hanna Lindbergillä ei nimittäin ollut lähetyskutsua ja monissa puheissa toistellut romanttiset lähetyskutsukuvaudet tuntuivat kaukaisilta. Sisällä sykki vahva kristityn identiteetti, halu olla suuressa mukana ja karjalainen veri veti maailmalle.

– Sisäinen levottomuus voi olla myös valmiutta lähteä, jota kaikilla ei ole. Samalla tuli harjoiteltua kodin tyhjentäminen ja vuokralle laitto. Kerätaakaan en kaivannut pakkaamiani

” Kevät Israelissa oli käännekohta – sen jälkeen ei ollut paluuta vanhaan. ”

kuppeja, ja huomasin miten vähällä ihminen pärjää.

Kevät Israelissa oli käännekohta – sen jälkeen ei ollut paluuta vanhaan. Seuraavana syksynä Hanna aloitti lukuvuoden pestin opettajana kansainvälisessä koulussa toisessa Lähi-idän maassa. Samalla hän tutustui eri järjestöjen työntekijöihin ja gloria rapisi entisestään.

– He olivat aivan tavallisia ihmisiä, joilla meni välillä hermo tai jotka ajoivat joskus ylinopeutta. Samalla he olivat uskollisia tehtävälleen ja palvelivat kohtaamiaan ihmisiä. Jumala käytti heitä. Ajattelin, että jos he voivat olla lähettejä, voin minäkin olla.

Lukuvuosi osoitti myös, että Hannan sydän sykki Israelille ja juutalaisuudelle, ei minkään muun maan kohdalla.

Minustakin tuli lähetystyöntekijä

Palattuaan Hannan oli irtisanouduttava virastaan, sillä työnantaja ei antanut enempää siimaa. Kotiäitinä ja sairaanhoitajana kotikulmillaan työskennellyt äiti rohkaisi tytärtään heittäytymään, sillä hän tiesi, että Jumala voi pitää huolen. Tärkeintä on olla uskollinen johdattajan äänelle.

– Soitin Kylvääjän ja kysyin, lähetäisittekö minut Caspariin, jos tulen valituksi lähetyskurssille. Kun vastaus oli myönteinen, asia oli selvä. Lähdin opiskelemaan Raamattua ja sitten seuraavalle lähetyskurssille.

Casparissa työssä yhdistyivät historia, arkeologia, juutalaisuus, Raamattu ja kouluttaminen. Juuri ne asiat, joiden pariin Hanna luontaisesti oli tuntenut vetoa koko elämänsä. Kahteen työkauteen mahtui monenlaisia vaiheita. Aallonpohjassa keskuksen lopettamistakin suunniteltiin, kunnes uusi johtaja sai kriisiytyneen työn uuteen nousuun.

– Kaikki mitä olin aiemmassa työkokemuksessani kerännyt, tuli

käyttöön. Organisoisin luentosarjoja, ylläpidin kirjastoa ja vastaanotin vieraita. Joskus päälystin tuolejakin ja messiaanisten seurakuntien kanssa evankelioin new age -festareilla. Lähetin on oltava valmis reagoimaan, joustamaan ja tarttumaan mahdollisuuksiin. Ei kannata orientoitua liian kapeasti.

Pikkutyttönä Hanna istui pyhäkoulussa jumppasalin puupenkeillä ja kuunteli vanhan tädin puhetta. Silloin syvä varmuus laskeutui hänen olemukseensa: tämä on totta. Tuo varmuus on johdattanut siitä saakka. Jumala, hänen valtakuntansa on totta ja siitä saa ja pitää kertoa muillekin.

– Elämä on yllättänyt, se ei ole mennyt aina toiveiden mukaan. Päällimmäisenä on kuitenkin iloinen hämmästyminen: minusta tuli lähetystyöntekijä, olen asunut ulkomailla ja olen saanut ja saan edelleen tehdä näin merkityksellistä työtä.

Etapit

- 1989 ylioppilaaksi Länsi-Porin lukioista
- 1994 kasvatustieteiden maisteriksi Rauman Opettajankoulutuslaitokselta
- 1994–2003 luokanopettajana Keskustan ja Hapuan kouluissa Kankaanpäässä
- 1999–2003 rehtorina Hapuan koulussa Kankaanpäässä
- 2003 vuorotteluvapaa, vapaaehtoisena Caspari-keskuksessa
- 2003–2004 lukuvuosi kansainvälisen koulun opettajana Etu-Aasiassa
- 2004 Suomen Raamattuopiston avoimessa raamattukoulussa
- 2005 lähetyskurssi
- 2005–2013 työntekijänä Caspari-keskuksessa
- 2014 Kylvääjän kotimaantöiden johtajana
- 2020 Kylvääjän apulaislähetysjohtajana

Ateenan ihme

Jumissa mutta onnellinen. Sellaisia ovat monet Ateenassa elävät persiaa puhuvat pakolaiset. Jumalalla näyttää olevan tekeillä jostain erityistä heidän parissaan, ja se on pantu merkille myös Suomessa.

Märkä läikkä persialaisella matolla kasvaa ja kasvaa. **Saeedin** yksivuotias pikkuväli pissaa väärään paikkaan. Kun äiti huomaa vahingon, poika saa tuntea virheen nahoissaan.

Saeed seuraa tapahtumaa suurilla silmillään ja melkein huutaa: "Veli on pieni vasta, ei hän ymmärrä! Miksi rankaisit häntä?"

Lapsuudenmuisto nousee Saeedin mieleen, kun hän kertoo tarinaansa puhelimesta kotoaan Ateenasta. Hän on saanut kaksi kielteistä turvapaikkapäätöstä, mutta on onnellisempi kuin koskaan. Hän opiskelee raamattukoulussa ja etsii Ateenan kymmenien tuhansien muslimipakolaisten joukosta niitä, joille Jumala tahtoi hänen kertovan Jeesuksesta.

– Suunnittelen myös lautapelejä. Minusta ihmiset viettävät liian paljon aikaa puhelimella.

Nuoret miehet kokoontuvat usein Saeedin kodissa. He pelaavat, juttelevat ja lukevat Raamattua. Meneeseen katsoessaan Saeed näkee johdatusta sielläkin, missä muut näkevät vain pahuutta ja kärsimystä.

Talonpaloja tarjolla

Joka sadas ihminen maailmassa – 80 miljoonaa miestä, naista ja lasta – on paennut kodistaan väkivaltaa tai muuta kriisiä. Heistä 26 miljoonaa on päätyntynyt pakolaisiksi johonkin toiseen maahan. Yli puolet heistä on muslimeita.

Kylväjän lähetysjohtaja **Taneli Skyttä** on seurannut ihmetellen Jumalan toimia globaalin pakolaiskriisin keskellä. Taneli ja hänen vaimonsa **Hanna Skyttä** seuraavat erityisesti sitä, mitä tapahtuu persiaa puhuvien pakolaisten keskuudessa. Mutta vaikka kuinka haistelee heikkoja signaaleja, Jumala yllättää aina.

Taneli kertoo esimerkin: Kommunismin aikana Kansanlähetys salakuljetti rekoissa Raamattuja rautaesiripun taakse. Eräs Romaniaan vietävä lasti oli piilotettu rakennuselementtien sekaan. Kun Raamatut oli purettu kyydistä, oli vielä päästävä eroon talonpaloista. Kuljettajat ihmettelivät, mihin ne voisi tuupata, että pääsisi paluumatkalle.

Siunaukseksi kansoille

Vuonna 1989 ennen kuin suurista pakolaisvirroista oli aavistustakaan, Kreikassa lähetyspioneeri Costas Macris koki Jumalan puhuvan: "Rakenna leirikeskus. Minä teen siitä siunauksen kansoille." Macris ilmoitti Romaniaan, että hän ottaa taloelementit mielellään.

Jos kirjoitat Google Mapsiin haku sanat Porto Astro Kreikka, voit nähdä ihmeen. Vuorten ja meren väliin sadan kilometrin päähän Ateenasta luoteeseen on rakennettu koulutus- ja retriitikeskus Tähtien satama. Suomalaisten raamattupiilosta rakennettiin yksi keskuksen monista rakennuksista. Siitä tuli asuintalo purjealuksen kapteenille. Vene vie evankeliumia pakolaisten kansoittamille Kreikan saarille.

Samaan aikaan kun Costas Macris näki näkyjä työn laajentamisesta Kreikassa, Hanna ja Taneli Skyttä tähyilivät Keski-Aasiaan. Skyttät lähtivät lähetystyöhön persiankielisten pariin eivätkä aavistaneet, että he jonain päivänä jatkaisivat siitä, mihin Costas lopetti.

Iltakävelyllä Luumäellä

Hyvästeltyään Keski-Aasian Hanna ja Taneli olivat jouluna 2017 iltakävelyllä maailman turvallisimmassa paikassa kotimaisemissaan Luumäellä. Omakotitalojen ikkunoissa tuikkivat valotähdet. Kävellessä ei tarvinnut pelätä pommeja eikä kompassella kodittomiin.

Yhtäkkiä Taneli yllätti itsensä kysymällä kysymyksen: "Lähettaisiköhän Kylväjä meidän pakolaistyöhön Ateenaan?"

Kaikki pyörähti eteenpäin nopeasti. Seuraavana syksynä isä, äiti ja kolme lasta asuivat Ateenassa. Hanna kehitti pakolaisille psykososiaalista ryhmätoimintaa, ja Taneli sparrasi pakolaistyön organisaatioita.

– Se oli ihmeellinen vuosi. Kun jään ensi kesänä pois lähetysjohtajan tehtävästä, haluaisin palata osaksi tätä pakolaistyön ihmeellistä palapeliä.

Taneli ei oikein osaa kuvitella, millaista hänen elämänsä olisi ilman rakkautta, jota hän on saanut pakolaisilta.

Polku hukassa

Yksi hänelle rakkautta osoittaneista on Saeed. Iranilaismiehen matka kohti Ateenaa alkoi joulukuussa 2015. Se oli hullu vuosi, jolloin Kreikkaan saapui miljoona pakolaista.

Saeedin lähtöä edelsivät vaikeat masennuskaudet. Ne alkoivat nöyryytyksistä, joita hän koki hakiessaan ar-

Pakolaisperheen matka voi kestää vuosia, minkä johdosta lasten ja nuorten koulupolku voi katketa vuosien ajaksi.

”Vastassa oli pyssyn piippu ja kaksi vaihtoehtoa. Jos hän ei menisi veneeseen, salakuljettajat ampuisivat hänet rannalle.”

meijan palvelukseen. Törkeä kohtelu saattoi johtua hänen hallituksen vastaisista mielipiteistään.

– En kuitenkaan koskaan osallistunut hallituksen vastaiseen toimintaan, koska en halunnut aiheuttaa perheelleni hankaluuksia.

Masennus vei lopulta voimat, yöunet ja elämänsä. Australiaan muuttanut lukiokaveri sai Saeedin harkitsemaan muuttoa Eurooppaan.

Salakuljettajien verkosto kuljetti pakolaisia hengenvaarallisissa olosuhteissa. Iranin ja Turkin välisillä vuorilla he vaelsivat yksityisissä ilman ruokaa ja juomaa. Myrskyävän meren rantaan saapuessaan heitä odotti niin surkea vene, ettei uimataidoton Saeed suostunut astumaan sen kyytiin. Pelastusliivejä ei näkynyt missään. Vastassa oli pyssynpiippu ja kaksi vaihtoehtoa: jos hän ei menisi veneeseen, salakuljettajat ampuisivat hänet rannalle.

Victorian puistossa

Merimatka Lesboksen saarelle sujui kuitenkin rauhallisesti.

– Yllämme oli Jumalan käsi. Rannalla meitä oli vastassa kristittyjä kuivien vaatteiden ja villtien kanssa. He tarjosivat teetä ja kahvia. Ensimmäisen kerran minua halasi ihminen, jota en tuntenut.

Saeed ei ymmärtänyt, mistä oli kyse. Hänelle oli opetettu, että kristittyjä pitää pelätä.

Lesboksesta Saeed ohjattiin Ateenaan, jossa oli tuhansia jumiin jääneitä pakolaisia. Syyrialaiset ja irakilaiset pääsivät nopeasti eteenpäin, mutta iranilaisilla oli hankalaa.

– Norkoilin viiden tuhannen ihmisen kanssa nälkäisenä Victorian puistossa. Kristityt jakoivat ruokaa, josta välillä tapeltiin.

Ateenan hylätyllä lentoasemalla majaili tuhansia pakolaisia. Saeed kuuli, että sen läheisyydessä toimi seurakunta, josta saisi persialaista ruokaa. Vaikka kana ja riisi maistuivat taivaallisilta, kirkolla oli tarjottavana jotakin vielä ihmeellisempää.

– Minut otti vastaan sydämellinen mies, jonka olemus lohdutti minua.

Aterian jälkeen Saeedia tuli tervehtimään pastori **Arno**, jonka persialainen vaimo tulkasi puheen persiaksi.

Solmukohdassa

Seurakunnat ja järjestöt toimivat Ateenassa pakolaisvirtojen solmukohdassa. Kaupunkiin saapui joka päivä suunnilleen tuhat uutta pakolaista ja saman verran jatkoi matkaa eteenpäin. Koska tilaisuuksissa oli aina uusia ihmisiä, perusasioita Jeesuksesta ja Raamatusta toistettiin viikosta toiseen.

Sinä päivänä pastori oli valinnut tekstiksi Markuksen evankeliumin seitsemännen luvun, jossa Jeesus puhuu perinnäissääntöjen ja sydämen puhtauden erosta.

Saeedin mieleen nousi muisto hänen veljestään pissaamassa matolle. Lastaan rangaistessaan äiti halusi opettaa ulkonaista puhtautta. Jumala tahtoi kuitenkin jotakin paljon enemmän, hän tahtoi Poikansa verellä puhdistetun sydämen.

– Jeesus kosketti kaipaustani hyvyyteen ja puhtauteen. Kun pastori kysyi, haluaako joku antaa sydämensä Kristukselle, minä halusin. En uskaltanut nostaa kättäni, mutta rukoilin sydämessäni.

Saeed tunsu, kuinka masennus väistyi ja hän sai tilalle valtavan halun kertoa Jeesuksesta. Vaikka hä-

nen henkeään on uhattu ja hänen turvapaikkahakemuksensa on hylätty, evankelistan ilo ja into eivät ole hiipuneet.

Ovet auki kaikille

Kolmannen polven evankelinen kreikkalainen pastori **Mihalis Litsikakis** oppi jo lapsena elämään johdatuksessa. Yhdeksän vuotta sitten hän koki Jumalan sanovan: ”Perusta lentokentän lähelle seurakunta.” Mihalis ajatteli, että siitä tulisi koulutettujen kreikkalaisten siisti yhteisö. Kun ovet avattiin, sisään virtasi bulgarialaisia, romanialaisia, albaaneja, intialaisia...

– Monet kreikkalaiset olivat hämillään. Kävimme perusteellisen keskustelun siitä, oliko seurakunta kreikkalaisia varten vai palvelisimmeko niitä, jotka eivät olleet kuulleet evankeliumia. Päätimme, että seurakunta on avoin kaikille.

Päätös merkitsi monien kreikkalaisten lähtöä.

Seuraavaksi Mihalis koki Jumalan sanovan, että hänen pitäisi perustaa seurakunta kaupunkiin nimeltä Lavrio. Muutamaa kuukautta myöhemmin maaliskuussa 2016 kaupunkiin virtasi valtava määrä syyrialaisia pakolaisia

– Jumala oli nähnyt kaiken edeltä.

Mihalis ajatteli, että hän voisi pakolaisten avulla opettaa uusille seurakuntalaisille Kristuksen palvelimista. Oma sydäntään hän ei kuitenkaan ollut vielä kokonaan antanut.

Muhammedin saarna

Mihalisin tytär ystäväystyi pakolaisleirillä **Muhammed**-nimisen pojan kanssa. Tytär kysyi, voisiko Muhammed tulla hänen syntymäpäivilleen.

” Miksi kristityt eivät koskaan tulleet kertomaan evankeliumia kotimaahani?”

– Tyttäreni näki pakolaiset kaltaisinaan, niin kuin Jeesuskin näkee heidät. Minä katsoin yläpuolelta ihmisenä, joka auttaa alaspäin. Jumala kuitenkin näkee jokaisen kauniina ja Jumalan Pojan kuoleman arvokkaana.

Mihalis kertoo miehestä, joka ihmetteli, miksi kristityt eivät koskaan tulleet kertomaan evankeliumia hänen kotimaahansa. Mies arveli, että Jumala varmaan toi heidät Kreikkaan sitä varten, että he voisivat kuulla Jeesuksesta.

– Meillä on nyt historiallinen mahdollisuus tavoittaa näitä ihmisiä.

Mihalis muistuttaa, että matkalla ollessaan pakolaiset ovat avoimia. Kun he asettuvat uusiin kotimaihinsa, he etsiytyvät omiin etnisiin ja uskonnollisiin yhteisöihinsä. Silloin voi jo olla myöhäistä.

Paras osa

Kun yhdysvaltalainen **Matt Gulley** muutti Ateenaan pakolaistyöhön kaksitoista vuotta sitten, hänen ensimmäiseen raamattupiiriinsä tuli 18 pohjoisafrikkalaista muslimia.

– Olin aivan kokematon. Pelkäsin, että miehet hyökkäävät kimppuuni, jos kerron heille evankeliumin.

Matt kertoo tapauksen tuoreessa elokuvassa Jesus in Athens (Peter Hansen Productions).

Matt on pysäköinyt autonsa Ateenan pimeälle kadulle ja nauraa tapaukselle puhelimesta. Hän johtaa Costas Macrisin perustaman järjestön pakolaistyötä ja toivoo saavansa Taneli Skytän syksyllä vahvistukseksi tiimiinsä.

– Haluamme syventää suhdettamme erityisesti persiaa puhuviin pakolaisiin.

Vilkkaimpina aikoina Hellenic Ministries -järjestön keittiö valmisti pakolaisille 20 000 ateriala viikossa. Ruuan lisäksi tarjolla on mahdollisuus peseytymiseen, pyykinpesuun ja Raamatun opiskeluun. Noin aluksi. Myöhemmin pakolaiset voivat jatkaa ammatikoulutukseen, opetuslapseuskouluun tai johtajien koulutukseen. Monista uskoon tulleista pakolaisista on tullut seurakuntien perustajia.

Matt Gulley sanoo samaa kuin muutkin tämän jutun haastatellut:

– En voisi tehdä elämälläni mitään parempaa kuin auttaa pakolaisia Ateenassa.

Kylväjä tekee Kreikassa yhteistyötä useiden pakolaisjärjestöjen kanssa auttaakseen varsinkin Keski-Aasiasta tulleita pakolaisia. Työ tavoittaa siirtolaisia myös monista muista maista.

Mihalis Litsikakis

Saeed

Matt Gulley

Miten löysit kutsumuksesi?

Otin jo lapsena, että usko ja kutsumus liittyvät yhteen. Lähetystyötä en kohdalleni ajatellut ennen kuin tapasin lähetyskasvatuksella rakastetun vaimoni. Vuonna 2000 istuin Kemijärven rantakivillä ja kävin keskustelun itseni ja Jumalan kanssa. Meidät oli juuri hyväksytty lähetyskurssille. Ilon ja riemun sijaan tieto tästä aiheutti epäuskon, pelon ja aviokriisin. Rantakivellä istuessa kirkastui. Jos nyt kieltäydyn kutsusta, kiellän uskon. Valtava rauha sydämessä palasin kotiin. Keräsin rohkeutta kertoakseni kokemuksesta vaimolleni. Miten voisin muuttaa hänen mielensä? Avasin kodin oven, yllätyin. Rakkaani pakkasi jo laukkua – Herra oli puhunut myös hänelle. **Petteri, työaluevastaava**

Ensimmäisen muistamani kosketuksen lähetystyöhön sain OPKO:n rippikoulussa Aakenuksella 80-luvun puolivälissä. Lähetyslapsiin ja heidän elämänsä tutustuminen antoi ensimmäisen ymmärryksen lähetystyön olemassaolosta, mutta en kokenut sitä omaksi polukseni. Riparin jälkeen olin mukana nuorten toiminnassa ja tuona aikana osallistuin Israelin aktioon ja sen jälkeen minilähetyskurssille. Molempien aikana kyselin omaa paikkaani lähetystyössä ja koin sen kummallakin kerralla olevan lähettäjänä täällä Suomessa. Muutaman vuoden kuluttua minulta kuitenkin kysyttiin, että milloin ajattelin ilmoittautua lähetyskurssille. Häkellyin tästä kysymyksestä, ja se käynnisti uudelleen prosessin oman paikkani miettimisessä lähetystyön suhteen. Jumala kutsui Raamatun kohtien, kuulemieni saarnojen, virsien ja laulujen kautta. Tällä kertaa ymmärsin aiempaa paremmin sen, kenen varassa lähden. Tajusin lisäksi sen, ettei minun tarvitse lähteä kertomaan omista teoista – ni vain Jumalasta. Tämän varassa uskalsin lähteä. **Outi, johdon assistentti**

Kutsumuksen polulla ensimmäinen askel on ollut löytää rauha Jumalan ja itseni välillä. Kun kutsu käy, saa ottaa ensimmäisen askeleen: ”Tässä olen, lähetä minut” ja niin lähetyselämän täyteläinen matka voi alkaa. Kun ojentaa kätensä kutsumukselle, voi varautua kivuliaaseen polkuun, jolla Jumala valmistaa tehtävään. Moninaisten yritysten ja erehdysten keskellä kutsumus kirkastuu. Uskon, että kaikilla on kutsu tavalla tai toisella lähetyselämään. Olen utelias, periksiantamaton ja sopeudun monenlaisiin olosuhteisiin, joten minulle vaikeampaa olisi ollut jäädä kuin lähteä. Osana kutsua on ollut Jumalan antama rakkaus Israelin kansaan, joka on pitänyt minut liikkeessä siihen suuntaan jo vuosia ennen varsinaista lähtöä lähetettiin. Olen pyrkinyt olemaan uskollinen luontaiselle intohimolle ja haaveille, joita Hän on sydämelleni asettanut. Usein olen joutunut kulkemaan hyvin erilaisia polkuja ja toimimaan vastoin ympäristön odotuksia, mutta se on ollut ehdottomasti sen arvoista. **Pirkko, Israelin-lähetä**

Nuorena lähetys ei ollut osa elämäni, eikä se vaikuttanut esimerkiksi uravalintaani. Valitsin itselleni luontaisen teknisen alan. Opiskeluaikanani sain mahdollisuuden käydä lyhytaikaisella vaihto-opiskelujaksolla Japanissa. Silloin minulla syntyi kiinnostus kieliä ja kulttuureja kohtaan, mikä oli itselleni ihan uutta. OPKO:n kautta tapasin tulevan vaimoni, joka oli ollut lähetyslapsi. Ymmärsin kiinnostukseni kieliä ja kulttuureja kohtaan liittyvän Jumalan kutsuun, lähetystyöhön lähtemiseen. Palaset alkoivat loksahdella paikoilleen. Lähdimme lähetystyöhön kahden ensimmäisen lapsemme ollessa pieniä. Lähetystyöstä oli tullut kutsumukseni, joka on kantanut siitä lähtien. Nyt kutsumus jatkuu lähetyksen palveluksessa kotimaassa. **Janne, työaluevastaava**

”Lapsuudenkotini oli lähetysrakas. Äitini piti entisen Israelin-lähetä Aili Havaksen kanssa Israel-piiriä, jossa rukoiltiin Israelin ja juutalaisten puolesta ja juotiin voimakkaan makuista rypälemehua. Jo lapsena vakuutuin siitä, että lähetystyöntekijän ammatti on maailman tärkein. Myös juutalaiset tuntuivat läheisiltä. Rippikoulun jälkeen eräällä leirillä haastettiin vastaamaan Jumalan kutsuun lähteä lähetystyöhön. Lupasin silloin Jumalalle, että lähden, jos Hän lähettää. Ja Hän lähetti. Kutsumukseni on juutalaistyö.” **Marja, Ukrainan-lähetä**

KIELI ON AVAIN

Kuurot ihmiset voidaan määritellä vammaisryhmäksi, mutta viittomakieliset ovat myös kieli- ja kulttuuriryhmä. Uusi hanke voimaannuttaa nyt kuurojen yhteisöä Mongoliassa.

Kaikilla vammaisryhmillä on kokemuksia yhteiskunnan luomista esteistä. Liikuntavammainen tai sokea henkilö kohtaa elämässään monia fyysisiä esteitä ja asenteellista syrjintää. Muista vammaisryhmistä kuurot eroavat kielellisesti, sillä he jäävät kokonaan kielen ulkopuolelle, ellei heille opeteta viittomakieltä ja tarjota tiedonsaantia viittomakielellä, toteaa **Arttu Liikamaa**.

Hän antaa haastattelua korona-ajalle tyypillisesti etäyhteyden päästä, mutta tällä kertaa välillämme on tulkki. Tämä johtuu siitä, että nyt kommunikoidaan viittoen. Viittomakielinen tulkkauspalvelu on konkreettinen esimerkki keinosta, jolla kuurojen ja kuulovammaisten ihmisten perusoikeuksia voidaan edistää.

Kylväjän työntekijät Arttu Liikamaa ja **Nina Sivunen** toimivat tammikuun alussa käynnistyneessä nelivuotisessa kehitysyhteistyöhankeessa asiantuntijoina. Hankkeen tavoitteena on kuurojen yhteisön voimaannuttaminen Mongoliassa. Hankkeen sisällöt tiivistyvät viittomakielityöhön, sillä kieli on avain tietoon, koulutukseen ja aktiiviseen kansalaisuuteen.

Pedagogista pelisilmää

– Nyt käynnistämme moottoreita, viittoon hankkeen nuorempa asiantuntijana toimiva Nina Sivunen.

Hän etsii toimivia tapoja verkostojen punomiseen, mutta joutuu koronatilanteen vuoksi navigoimaan etäyhteyksin. Kun tilanne sallii, hän matkustaa myös paikan päälle kouluttamaan laaja-alaisen hankkeen eri toimintojen asiantuntijoita ja vapaaehtoisia. Tärkeänä yhteistyökumppanina ovat useat kuurojen järjestöt Mongoliassa sekä kansalaisjärjestö Tegsh Tusgal, jonka perustivat FLOM in Mongolia -kehitysyhteistyöjärjestön paikalliset työntekijät.

– Hankkeessa vahvistetaan kuurojen ihmisoikeuksia ja voimaannutetaan kuurojen kielellistä identiteettiä ja kulttuuria. Kyseisen työn avulla mongolialaisen viittomakielen asema parantuisi, mikä johtaisi tulkkauspalvelujen, saavutettavan tiedon ja kaksikielisen opetuksen edistämistä Mongoliassa.

Hankkeen asiantuntijat tarjoavat yhteiseen pöytään kokemuksensa ja osaamisensa, jotta paikallinen kuurojen yhteisö voimaantuisi omien oikeuksiensa ajamiseen ja toimintaedellytystensä vahvistamiseen.

– Pedagogista pelisilmää tarvitaan luottamuksen rakentamiseen ja aitoon osallistavaan yhteistyöhön, jotta he voivat hahmottaa isomman kokonaisuuden, opettajana työskentelevä Liikamaa toteaa.

Ihmisoikeuksien asialla

Arttu Liikamaa on aiemminkin kehittänyt viittomakielityötä kansainvälisissä projekteissa. Mongolian hankkeessa hän toimii taustatukena. Liikamaan mukaan kuurot ja kuulovammaiset ihmiset kohtaavat samankaltaisia haasteita niin Albaniassa, Kosovossa kuin Mongoliassakin. Näissä maissa kuurot ihmiset ovat käytännössä sysätty sivuun, kun heidän ulottuvillaan ei ole keinoja ja palveluja yhteiskuntaan osallistumiseksi.

– Haluan edistää muille kuuroille samanlaisten mahdollisuuksien avautumista, joista olen itse päässyt osalliseksi. Kansainvälisesti työtä on vielä todella paljon tehtävänä. Kieli vaikuttaa kaikkeen elämässä. Kielen kautta syntyy yhteys.

Keskeisenä avaimena yhteisön voimaantumisessa on kielitietoisuuden lisääminen niin kuurojen yhteisössä kuin koko yhteiskunnassa. Viittomakieleen voi nimittäin suhtautua kielenä ja viittomakieleltä käyttäviin ihmisiin kieli- ja kulttuuriryhmänä.

Mongolian kuurojen yhteisön kielellisen identiteetin voimaannuttaminen on Ulkoministeriön tukema kehitysyhteistyöhanke. Nelivuotinen hanke käynnistyi tammikuussa 2020.

KIINNOSTUITKO?
Lue lisää:
slwmanual.info

• • • •

TIESITKÖ?

”Arvioiden mukaan Mongoliassa on yli 12 000 kuuroa tai kuulovammaista ihmistä. Kaikkiaan noin 50 000 ihmistä käyttää viittomakieltä. He ovat kuurojen lisäksi muun muassa heidän perheenjäseniään.

Vuonna 2016 maan lakiin kirjattiin tunnustus viittomakielestä kuurojen äidinkielenä sekä oikeus käyttää viittomakieltä yhteiskunnan palveluiden saamiseksi. Neljässä vuodessa edistystä ei kuitenkaan ole juuri tapahtunut. Esimerkiksi kuuroille ihmisille on koko maassa vain yksi koulu.”

Mongolian kuurojen kansalaisjärjestöjen johtajat
Magsar Ganbaatar ja **Amgalanbayar Baasanjav**

Nina Sivunen

KM, väitöskirjatutkija soveltavan kielen tutkimuksen keskuksella.

Toimii hankkeessa nuorempa asiantuntijana.

Arttu Liikamaa

FM, suomalaisen viittomakielen aineenopettaja.

Työskentelee 5.–6. luokan erityisluokanopettajana viittomakielisessä luokassa Pitäjänmäen koulussa.

Kokemusta viittomakielen kehitysprojekteissa Albaniassa, Kosovossa ja Malawissa.

Toimii hankkeessa kokeneena asiantuntijana.

Valokuvanäyttely kutsuu kauneuden kautta totuuden äärelle

Kylväjän työntekijän ”Sofi Valkealinnun” tavoittava valokuvanäyttely koostuu yhdestätoista valokuvasta sekä lyhyestä tekstistä.

– Haluan haastaa katsojan tarkastelemaan elämää yllättävistä näkökulmista ja pohtimaan, mistä siinä pohjimmiltaan on kysymys. Kristillinen maailmankatsomus piirtyy kokonaisuuden läpi esiin kutsuen ottamaan sen tosissaan. Näyttely vie katsojan matkalle, joka ei lopu viimeiseen kuvaan, Valkealintu avaa.

Seurakunnat ja kristilliset yhteisöt voivat varata kiertävän näyttelyn käyttöönsä määrääjäksi ja järjestää sen esimerkiksi osana jotain tapahtumaa tai tavoitettavaa työtään. Näyttelyn kierrettyä eri paikkakunnilla kuluvan vuoden ajan, teokset huuto-kaupataan Lähetysyhdistys Kylväjän tekemän työn hyväksi.

– Toivon, että näyttelyitä järjestetään ei-kirkollisissa tiloissa mahdollisimman laajan kohdeyleisön tavoittamiseksi. Vaihtoehtoisesti näyttelyn voisi toteuttaa myös digitaalisena esimerkiksi kadulla olevalla ruudulla, valokuvaaja ideoi innostuen.

Sofi Valkealintu on 33-vuotias itse oppinut valokuvaaja, joka työskentelee perheineen Lähetysyhdistys

Kylväjän kautta lähetystyöntekijänä Etiopiassa.

– Aloitin valokuvaamisen teini-ikäisenä veljeni vanhalla järjestelmäkameralla ja olen kulkenut kamera kädessä siitä asti. Pohdin teoksissani totuutta kauneuden kautta ja kristillisestä maailmankuvastani käsin.

Sofi Valkealintu on koulutukseltaan diplomi-insinööri, sosiaali- ja kult-

tuuriantropologian kandidaatti sekä kehitysmaatutkimuksen maisteri. Hän työskentelee Lähetysyhdistys Kylväjän Etiopian-lähetinä ja esiintyy työalueestaan johtuvien julkisuuskäytäntöjen vuoksi taiteilijanimellä.

Haluaisitko järjestää valokuvanäyttelyn omalla paikkakunnallasi? Ota yhteyttä: valokuvanayttely@kylvaja.fi.

Jesus in Athens oli yleisömenestys – lisänäytökset vastaavat palautteeseen

Yli 850 henkilöä halusi katsoa Jesus in Athens -elokuvan, kun Kylväjä järjesti Youtubessa loppiaisena elokuvailan. Elokuva vie katsojat seuraamaan pakolaisten ja heidän auttajiensa elämää Kreikassa.

Elokuvan katsonut Lehtimäen kappeliseurakunnan diakoni **Ulla Anttila** oli näkemästään puhuteltu:

– Vaikka lähetyskenttä avautuu meille monella tapaa suoraan ovelta, jäin pohtimaan, olemmeko itse niin täynnä evankeliumia, että osaisim-

me elää sitä todeksi oman kansan kesellä. Ateenassa ei ole aikaa jäädä miettimään. Heidän on vain pakko elää, rukoilla ja luottaa. Kunpa mekin toimisimme näin, Anttila toteaa.

Elokuvan nähneet ovatkin pohdineet, mitä Jumalan töistä omalla paikkakunnalla tai jollakin toisella lähetystyön työalueella voisi kertoa.

– Meillä on taipumus tehdä rukouksesta työmuoto ja lokeroida se johonkin ajankohtaan. Kun Jumala herättää meissä halun ja tarpeen rukoilla, voisiko sen vain tehdä sil-

tä seisomalta ilman sen suurempia muodollisuuksia? Jumala ei ole kaukana yhdestäkään ihmisestä tai tilanteesta ja hän on antanut rukouksen käyttöömme. Sitten vain odottaa miten ja milloin hän vastaa, kertoo apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg.

Yleisön pyynnöstä järjestämme elokuvalle kolme lisänäytöstä. Esi-tykset pidetään perjantaisin 26.2. ja 26.3. klo 18 sekä 23.4. klo 10. Ilmoittaudu ennakkoon kotisivuillamme: www.kylvaja.fi.

Kylväjää tukemassa:

SORSA

Est 1983

KARTTULAN APTEEKKI

Palvelemme ma–pe 9–18, la 9–14
Kissakuusentie 1 • 017 383 1130

TERVON APTEEKKI

Palvelemme ma–pe 8.30–16.30, la 9-13
Urheilutie 2 • 017 387 2168

YRITTÄJÄ!

Haluaisitko mainostaa uudistuneessa Kylväjä-lehdessä?

Meidän kauttamme tavoitat valtakunnallisesti ja samalla tuet Kylväjän työtä. Kylväjä-lehden osoitteellinen levikki on reilut 14 300 ja lisäksi lehteä jaetaan seurakuntien tilaisuuksissa.

Yhteydenotot: toimitussihteeri
Saija Tiilikainen, saija.tiilikainen@kylvaja.fi

**NAPSAUTA PÄÄLLE
RADIO DEI TAI
KYLVAJÄ POD**

Lähetysvartti Radio Deissä **sunnuntaisin klo**

15.35 ja Kylväjä Podissa missä ja milloin vain. Kylväjä Pod löytyy yleisimmistä suoratoistopalveluissa, kuten Spotify, Google Podcasts ja Apple Podcasts.

Viestintäpäällikkö **Mari Turunen** aloitti Radio Dein päivän blogistina 4. helmikuuta. Maria kuullaan **joka toinen torstai klo 8.45 ja uusintana 12.50.**

Haluatko pysyä ajan tasalla?

Kylväjä-lehden ilmestymisväleissä lähettämme uutiskirjeen sähköpostitse. Tilaa sähköinen uutiskirje: www.kylvaja.fi/liity-tilaa/

EVÄSTAUKO ETIOPIASSA

– Olemme Shakkison liikkuvan klinikan työmatkalla Etiopiassa, vuosi on mahdollisesti 1985. Kanssani kuvassa on seurakunnan naistyöntekijä Djibitu Bengere. Mies vasemmalla on vapaapäivinänsä keikkaa tehnyt sairaalan hoitaja. Myös sotilaalta näyttävä mies auttoi meitä, mutta hän taisi olla puolueitoimiston lähettämä tarkkailija, kätilönä ja terveydenhoitajana työskennellyt **Hilkka Hares** muistelee.

Vuonna 2013 Punaisen Ristin kansainvälinen komitea myönsi Harekselle Florence Nightingale –mitalin tunnustuksena hänen kansainvälisestä työstään sairaanhoitotyössä.

HAASTAVA VUOSI ALKAA HAASTEELLISESSA TALOUSTILANTEESSA

Tänä vuonna jokainen lahjoitus on erityisen merkittävä. Kuukausilahjoittajana säännöllinen tukeminen on entistä helpompaa.

"Minä julistan tuleville polville kätesi mahtia ja tekojesi suuruutta. Sillä korkeuksiin ulottuu vanhurskautesi ja suuret ovat tekosi. Jumala, kuka on sinun vertaisesi? Sinä olet antanut vaikeita vuosia ja monia ahdistuksen aikoja, mutta yhä uudelleen sinä virvoitat minut, syvyyksistä sinä minut nostat." (Ps. 71:18b–20)

Monellakin tavalla haasteellinen vuosi 2020 on päättynyt ja uusi vuosi haasteineen on edessä. Monien vaikeiden asioiden keskellä on kuitenkin koko ajan myös rohkaisevia ja innostavia asioita. Siksi Psalmin kirjoittajan ajatukseen on helppo yhtyä. Vaikka Jumala kuljettaa joskus ahdistaiden aikojen läpi, saamme turvallisesti luottaa lupaukseen, että Hän jälleen nostaa ja virvoittaa. Jumalan lupauksiin luottaen saamme katsoa tulevaan, vaikka emme pystyisikään näkemään pitkälle.

Taloudellisesti vuosi 2021 on alkanut aiempia vuosia matalampien rahavarojen merkeissä. Edellisen ker-

ran vuoden alun rahavarat ovat olleet yhtä alhaiset vuonna 2011. Alkuvuoden vähäiset rahavarat yhdistettynä toimintasuunnitelmaan perustuvan talousarvion yli 455 000 euron alijäämään tuntuu erityisen vaikealta. Tänä vuonna, jos koskaan, on jokaisen ystävän jokainen lahja – niin pieni kuin suuri – hyvin merkittävä.

Toisaalta tarvittava tuottojen li säys ei ole kuitenkaan mahdotoman suuri. Kylväjä-lehti jaetaan noin 14 300 osoitteeseen. Mikäli jokainen lehden vastaanottaja pystyisi lahjoittamaan reilut 5 euroa aiempaa enemmän kuukausittain, olisi talous tasapainossa.

Kutsunkin sinut siksi liittymään kuukausilahjoittajaksi. Yksi tapa tähän on verkkolasku, jonka voi saada kuukausittain automaattisesti verkkopankkiin. Tätä varten Kylväjän verkkosivuille on lisätty liittymislomake osoitteeseen www.kylvaja.fi/liity-kuukausilahjoittajaksi.

Jotta selviämme haastavasta ta-

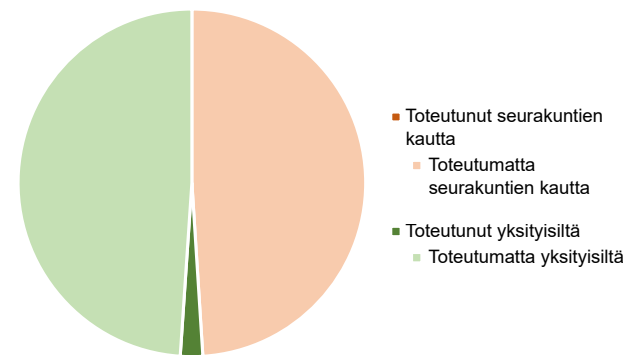
lousvuodesta, on yhdistyksen hallitus valmistellut joitakin toimenpiteitä. Yhtenä sellaisena tuleamme myymään ainakin yhden pääkaupunkiseudulla sijaitsevan osakehuoneiston, mikä on palvellut meitä työntekijöiden väliaikaismajoituksessa.

Taivaan Isän siunausta alkanee vuoteen.

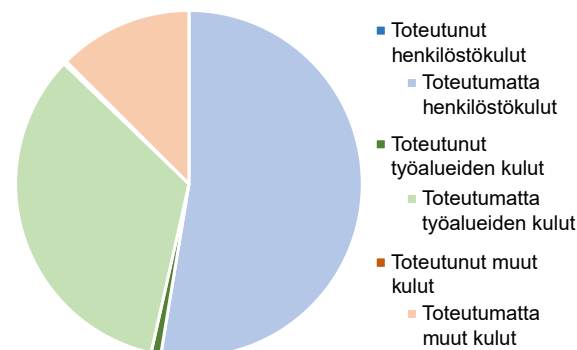
PETRI JAVANAINEN
petri.javanainen@kylvaja.fi

Lähetyskannatus (3,9 M€)

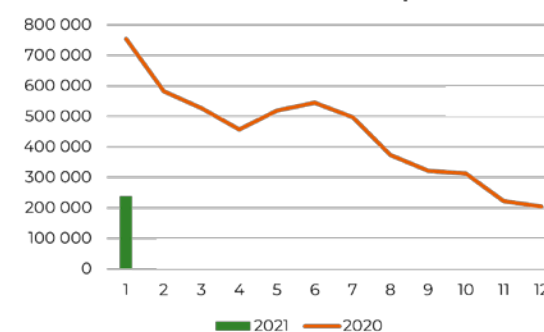
- **Lähetyskannatus**-kaavio kuvastaa vuoden 2021 lähetyskannatuksen kertymää ja jäljellä olevaa tavoitetta jaettuna seurakuntien kautta ja yksityisiltä saatavaan tukeen.

Kulut (5,1 M€)

- **Kulut**-kaavio kuvastaa kulujen toteutumista talousarvioon nähden jaettuna kolmeen eri kulu-ryhmään.

Rahavarat kuukauden lopussa

- **Rahavarat kuukauden lopussa** vertaa pylväänä näkyvää kuluvan vuoden rahavaraa edellisen vuoden ajankohtaan.
- **Kaikkien kaavioiden toteutumat** ovat tammi-kuun 2021 osalta 201. tilanteesta. Alkuvuoden osalta osa tilitapahtumista ei tule näkyviin kuluksi, koska työalueille tapahtuvat rahansiirrot kirjautuvat kuluksi viiveellä. Työalueille tapahtuneita rahansiirtoja on tammikuun alkupuolella toteutunut yli 63 000 euroa.

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

**Liity renkaaseen
ja kuukausilahjoittajaksi**
www.kylvaja.fi/liity-renkaaseen
www.kylvaja.fi/liity/kuukausilahjoittajaksi

**MobilePay
18437**

Lisää kommentiksi
postinumerosi kohteeksi

Verkkolahjoitus
www.kylvaja.fi/lahjoita

**Tekstiviesti-
lahjoitus**
10, 15, 30 tai 50 € Lähetä viesti numeroon **16499**
esim. KYLVAJA15
postinumerosi kohteeksi

Testamentti
(Kylväjälle verottomia) → www.kylvaja.fi/testamentti
**Kiinteä omaisuus
tai osakelahjoitus** → ole yhteydessä talous-
ja hallintojohtajaan

Lahjoita tilisiirtona
FI57 4405 0010 0212 96
Katso viite: www.kylvaja.fi/viitenumerot

Anna merkkipäivälahja tai lähetyslahja
www.kylvaja.fi/merkkipaivalahja tai
www.kylvaja.fi/lahetyslahjat tai
Kylväjän Facebook-sivuilla

Voit myös soittaa Kylväjän toimistolle
p. 09 2532 5400 tai laittaa sähköpostia kylvaja@kylvaja.fi.

Areopagos kokoaa rukoukseen

Verkossa toteutettava Rukous lähetysnäyn sytyttäjänä –webinaari kuvataan Kylvään uudistuvalla studiolt.

– Panostamme katsojalle miellyttävään tekniseen ratkaisuun. Virittävät studiokeskustelut, opetukset ja musiikki siivittävät yhteistä rukousta, maalaa verkosto- ja kumppanuusjohtaja **Hanna Räsänen**.

Perjantaina webinaarissa paneudutaan rukoilemaan maamme, kansamme ja kirkkomme puolesta. Mukana ovat muun muassa hiippakuntasihteeri **Jukka Jämsén** Jyväskylästä, kirkkoherra **Juha Koivulahti** Tammela, kappalainen **Mirja Lassila** Hämeenlinnasta, diakoni **Ulla Anttila** Lehtimäeltä sekä diakoni ja lähetysasihteeri **Aki-Petri Heinonen** Porista.

– Lauantaina rukoilemme nuorten aikuisten kanssa lähetysnäyn heräämisen puolesta. Kesäkuussa urheilulähetystyöhön Kreikkaan lähtevän **Niko Ijäksen** johdolla vieraillemme nuorten perustamalla tavoitettavaa työtä tekevällä kuntosalilla.

Tapatumassa rukoillaan myös saavuttamattomien kansojen puolesta yhdessä Kylvään työntekijöiden ja Rukous2025-verkoston innoittamana.

– Uskomme, että tämä tulee olemaan valtavan rohkaisevaa. Osallistujille tarjotaan virikkeitä yksin tai oman

perheen tai ryhmän kanssa rukoiluun sekä mahdollisuus liittyä verkkoryhmään. Toiveemme on, että tapahtumamme innoittaisi myös paikallisia rukousryhmiä mukaan, Räsänen vinkkaa.

Katso lisätiedot ja ilmoittaudu mukaan Kylvään kotisivuilla.

Huomio! Tarkasta tapahtumat!

Tarkasta ohjelm tiedot seurakuntien paikallisesta ilmoittelusta. Koronatilanteen vuoksi osa tapahtumista voidaan joutua perumaan, siirtämään verkkoon tai myöhempään ajankohtaan.

TURUN ARKKIHIIPPAKUNTA

13.02. PORI klo 15 Kylväjä-piiri (Teljä) seurakuntakeskus 4. kerros, Eteläpuisto 4 A. Kuulumisia Kaukasiasta ja Etiopiasta.

27.02. PORI klo 15 Kylväjä-piiri (Keski-Pori) seurakuntakeskus 4. kerros, Eteläpuisto 10 A. Mukana Jarmo Mäki-Mikola. Piirin vastuuhenkilöt Pirkko Heikkilä ja Marketta Lehto.

06.03. PORI klo 15 Kylväjä-piirin kevätseurat, seurakuntakeskus 4. kerros, Eteläpuisto 10 A. Aiheena Rukous ja usko. Mukana Silja-Maaria Kavasto (Teljän srk), Timo Rantanen (Suomen Raamattuopisto) ja Jarmo Mäki-Mikola (Kylväjä).

07.03. TURKU klo 16 Missiomesu Hyvinvointikeskus Mericarina, Seiskarinkatu 35. Mukana apulaislähetysjohtaja Hanna Lindberg.

11.03. PÖYTÄ klo 13 lähetyspiiri Yläneen seurakuntatalossa, Kirkkokuja 2. Mukana Marja Seppälä ja Jarmo Mäki-Mikola.

13.03. HUITTINEN klo 13–16.30 Raamattupäivä seurakuntakeskus, Papintie 2. Vieraana Jukka Norvanto. Hän pitää seuraavat raamattuopetukset: klo 13 ”Millainen on toinen Mooseksen kirja”, klo 14.30 ”Vitsausten viesti” ja klo 15.30 ”Miten Jumalaa on palveltava?”. Kahvitarjoilu klo 14.00. Myytävänä hengellisiä kirjoja ja työalueiden tuotteita. Ilmoittaudu Raamattupäivään Sirpa Honkaselle joko sähköpostilla sirpa.a.honkanen@evl.fi TAI tekstiviestillä 0440 560 171 viimeistään ti 9.3.

17.03. TURKU klo 18.30 Evangeliset opiskelijat Turun Lutherin kirkko, Puutarhakatu 8a. Mukana Hanna Lindberg.

17.03. UUSIKAUPUNKI klo 18 lähetyspiiri Pyhämaan seurakuntakodilla, Kirkkontaustantie 21. Mukana Jarmo Mäki-Mikola.

27.03. PORI klo 15 Kylväjä-piiri (Keski-Pori) seurakuntakeskus 4. kerros, Eteläpuisto 10 A. Piirin vastuuhenkilöt Pirkko Heikkilä ja Marketta Lehto.

27.03. SALO klo 11 Raamattupäivä Mahlakankareen seurakuntakodissa, Koivulankuja 2. Ohjelmassa klo 11 ”Raamatun ydin”, raamattuopetus Jukka Norvanto; klo 12 lounas, vap.eht. maksu Ulan-Uden seurakunnan tukemiseen; klo 13 ”Miksi Jeesus on ainoa tie?”, raamattuopetus Jukka Norvanto; klo 14 Saavuttamattomat kansat: ”Kylvään pakolaistyötä Kreikassa”, Jarmo Mäki-Mikola; ”Rukous 2025 strategia evankeliumin viemiseksi vähiten tavoitettujen kansanryhmien keskeksi”, Yrjö Rossi.

17.04. PORI klo 15 Kylväjä-piiri (Teljä) seurakuntakeskus 4. kerros, Eteläpuisto 10 A. ”Juutalaistyön haasteet ja mahdollisuudet nyt ja tulevaisuudessa”, Hanna Lindberg.

18.04. KOKEMÄKI klo 10 messu Kokemäen kirkossa, saarna Jarmo Mäki-Mikola. Messun jälkeen kirkossa lähetys hetki, jossa mukana Kimmo Malinen ja Jarmo Mäki-Mikola.

24.04. PORI klo 15 Kylväjä-piiri (Keski-Pori) seurakuntakeskus 4. kerros, Eteläpuisto 10 A. Piirin vastuuhenkilöt Pirkko Heikkilä ja Marketta Lehto.

15.05. RAUMA alkaen klo 14 Raamattu- ja lähetyspäivät Haappusten kirkko, Päiväsenkatu 63. Klo 14 ”Raamatun ydin”, raamattuopetus, Jukka Norvanto; klo 15 kahvitarjoilu;

lu; klo 15.30 Terveisiä maailmalla; klo 16 ”Miksi Jeesus on ainoa tie?”, raamattuopetus, Jukka Norvanto.

16.05. RAUMA klo 10 Jumalanpalvelus Rauman Pyhän Ristin kirkko, Luostarinkatu 1. Saarna Jukka Norvanto. Raamattu- ja lähetyspäivät jatkuvat jumalanpalveluksen jälkeen seurakuntatalossa, Luostarinkatu 1; ohjelmassa kirkkokahvit ja lähetys hetki.

TAMPEREEN HIIPPAKUNTA

28.2. HÄMEENLINNA klo 14 Kylväjä-piiri Maarit Somervuorella (p. 040 757 9902), Taimistontie 4.

18.3. YLÖJÄRVI klo 16 Lähetystilaisuus ”Urheilulähetystyö”, Ylöjärven kirkko, Kirkkotanhuanatie 1. Mukana Niko Ijäs.

28.03. HÄMEENLINNA klo 14 Kylväjä-piiri Maarit Somervuorella (p. 040 757 9902), Taimistontie 4. Mukana Jarmo Mäki-Mikola.

7.–9.4. KARKKU Karkun Evankelisella Opistolla viikonlopukurssi ”Miten kristittynä kohdata muslimmeja?”. Kurssin hinta 130€. Ilmoittautuminen viim. 1.4. www.keokarkku.fi.

11.04. TAMPERE Tampereen Eteläisen seurakunnan lähetystapahtuma verkossa 11.–14.4. Seuraa ilmoituksia!

25.04. HÄMEENLINNA klo 14 Kylväjä-piiri Maarit Somervuorella (p. 040 757 9902), Taimistontie 4.

OULUN HIIPPAKUNTA

25.02. KOKKOLA klo 18 Kylvään ja Raamattuopiston piiri, Lähetyssopeassa, Läntinen kirkkokatu 19. Yhteyshenkilö Raija Kattilakoski p. 050 407 9940.

25.03. KOKKOLA klo 18 Kylvään ja Raamattuopiston piiri, Lähetyssopeassa, Läntinen kirkkokatu 19. Yhteyshenkilö Raija Kattilakoski p. 050 407 9940.

MIKKELIN HIIPPAKUNTA

14.02. LAHTI klo 10 jumalanpalvelus ja lähetyslounas, Launeen kirkko, Tapparakatu 22, mukana Ijästen perhe.

14.02. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri Mikkelin seurakuntakeskus aulakahvio, Savilahdenkatu 20. Henki kulkee vai henki ei kulje? Seurakunnat ja maailmanlähetys, Hanna Räsänen.

14.02. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri Sarkolan seurakuntakoti, Suomenkatu 3.

15.02. SUOLAHTI klo 14 Viron työn Kohtaamispaikka Suolahden kirkon nuorisotilassa, Katvelankatu 11.

07.03. MÄNTYHARJU klo 14.00 Mäntyharjun seurakuntakeskus, Kompantie 6, mukana Jukka Norvanto, joka pitää raamattuluennon aiheesta Mitä Jeesus tekee taivaassa?

14.03. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri Mikkelin seurakuntakeskus aulakahvio, Savilahdenkatu 20. Lähetystyötä Etiopiassa heinäsiirkkaparvien keskellä, työaluevastaava Mikko Puhalainen.

14.03. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri Sarkolan seurakuntakoti, Suomenkatu 3.

LÄHETETTY –KOULUTUS

Viikonloput (pe-ilta ja la):

9.–10.4.2021

”Jumalan lapsena oleminen ja kutsumukseni Hänen suunnitelmassaan.”

7.–8.5.2021

”Jeesuksen lähettämänä todistajana lähimmäisilleni Suomessa ja maailmalla.”

28.–29.5.2021

”Jeesuksen lähettämänä tukena uskoon tullee lähimmäisilleni.”

3.–4.9.2021

”Lähetettyä elämisen kokemuksia ja tulevaisuuden suuntaviivoja.”

Lähetetty koulutuksen hinta on 50 €, sis. 4 viikonloppua.

Nuori aikuinen!
Tule kasvamaan yhdessä Jumalan lapsena ja opettelemaan elämään Jeesuksen lähettämänä Suomessa ja maailmalla.

HAE NYT!

www.kylvaja.fi/lahetetty

Koulutus toteutetaan yhteistyössä Kylvään, Sansan, SRO:n ja OPKO:n kanssa.

15.03. SUOLAHTI klo 14 Viron työn Kohtaamispaikka Suolahden kirkon nuorisotilassa, Katvelankatu 1.

11.04. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri Mikkelin seurakuntakeskus aulakahvio, Savilahdenkatu 20. Minne menet? Lähetyksen suunta 2020-luvulla! lähetysohjaaja Taneli Skyttä.

18.04. LAHTI klo 17 Kohtaamispaikka Joutjärven kirkko Ilmarisentie 1. Opetuspuhe Mari Turunen.

18.04. KOUVOLA klo 17 Jeesus maailmalle -piiri Sarkolan seurakuntakoti, Suomenkatu 3.

18.04. LUUMÄKI klo 10 messu ja lähetysohjaaja Luumäen kirkko, Kirkkotie 2, Uro. Saarna ja lähetysohjaaja Mika Laiho.

19.04. SUOLAHTI klo 14 Viron työn Kohtaamispaikka Suolahden kirkon nuorisotilassa, Katvelankatu 1.

09.05. MIKKELI klo 16 Kylväjä-piiri Mikkelin seurakuntakeskus aulakahvio, Savilahdenkatu 20. Jumalan työtovereina, Japanin lähetti Hilka Kokkonen.

09.05. LAUNE 9.-16.5. Mongolialaiset äidit -valokuvanäyttely Launeen kirkko, Tapparakatu 22. Launeen kirkon ovet ovat auki arkisin klo 12-18, sunnuntaina näyttelyyn on mahdollista tutustua messun jälkeen. Ravintolapäivä 15.5.

KUOPION HIIPPAKUNTA

09.04. Verkkotapahtuma klo 9-14.45 Kansainvälisen työn ajankohtaispäivä, välineenä Teams. Mukana Taneli Skyttä ja Mikko Puhalainen. Tarkempi ohjelma ja ilmoittautuminen www.kuopionhiippakunta.fi/kalenteri.

LAPUAN HIIPPAKUNTA

12.02. VAASA klo 10.15 Perjantaikävely joka toinen perjantai (parillisina viikkoina 12.2, 26.2, 12.3, 26.3, 9.4. ja 23.4.), kokoontuminen Vaasan kaupungin pääkirjaston kahviossa, Kirjastonkatu 13. Kävelytapahtumilla tuetaan urheilulähetysohjaajien parissa Kreikassa.

18.02. VAASA klo 18 Kylväjä-piiri, pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.

14.03. JÄMSÄ klo 10 jumalanpalvelus ja lähetysohjaaja Jämsän kirkko, Koskentie 30. Saarna Liisi Niemelä, nimikolähetti Lea Lukka mukana Japanista etänä kertomassa terveisiä.

15.03. VIITASAARI viikko 11 bangladeshilainen bambumaja, saat tarkemmat tiedot paikallisista ilmoituksista.

22.03. ÄÄNEKOSKI viikko 12 bangladeshilainen bambumaja, saat tarkemmat tiedot paikallisista ilmoituksista.

25.03. VAASA klo 18 Kylväjä-piiri, pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.

15.04. VAASA klo 18 Kylväjä-piiri, pieni seurakuntasali, Koulukatu 26.

17.04. ISOJOKI 17.-18.4. Isojoen seurakuntatalo, Suojontie 1. Mukana Jukka Norvanto opettaa Raamattua. Lauantaina klo 13 "Kristus Vanhan ja Uuden testamentin yhdistäjänä" ja 15 sama aihe jatkuu. Sunnuntaina klo 10 messussa saarna ja sen jälkeen raamattuopetus: "Raamattu ja Israel".

20.04. JÄMSÄ klo 18 lähetysohjaaja Jämsän seurakuntakeskus, Koskentie 30.

24.04. PIHTIPUDAS klo 13 lähetysohjaaja. Tarkemmat tiedot paikallisista ilmoituksista. Mukana mm. Mikko Puhalainen.

25.04. ÄÄNEKOSKI klo 10 Kylväjän kirkkopyhä, Äänekosken kirkko, Vellamontie 1 a. Messun jälkeen lähetysohjaaja

laisuudessa mukana Risto Liedenpohja paikan päällä tai etänä.

HELSINGIN HIIPPAKUNTA

24.02. VANTAANKOSKI klo 17.30 Evankeliumi Itä-Aasiaan -tilaisuus Myyrmäen Virtakirkko, Rajatorpantie 8. Tarkista tilanne www.vantaankoskensrk.fi tai vahtimestari 050 409 0497.

28.02. KORSO klo 15 Kylväjä-piiri kirkon kokoustila, Merikotkantie 4.

28.03. KORSO klo 15 Kylväjä-piiri kirkon kokoustila, Merikotkantie 4.

31.03. HELSINKI klo 18.30 Evankeliset opiskelijat Helsingin Luther-kirkko, Fredrikinkatu 42. Mukana Hanna Lindberg.

21.04. VANTAANKOSKI klo 17.30 Iloisesti yhdessä -ilta Myyrmäen Virtakirkko, Rajatorpantie 8. Pekka Mäkipään aiheena "Tässä merkissä voitot". Tarkista tilanne www.vantaankoskensrk.fi tai vahtimestari 050 409 0497.

ESPOON HIIPPAKUNTA

11.02. JÄRVENPÄÄ klo 18.00 Järvenpään seurakuntatalo, Kirkkotie 1. Koronatilanteesta riippuen toteutus seurakunnassa tai videotallenteena srk:n sivulla. Seuraa paikallista ilmoittelua. Jukka Norvanto opettaa Raamattua osa 2/4 "Mooses ja Jeesus".

14.02. JÄRVENPÄÄ klo 16.00 Pyhäpäivän seurat, Jampan seurakuntakoti, Pihkapolku 2, mukana Pentti Marttila, YouTube: "Pyhäpäivän seurat Järvenpäässä"

03.03. JÄRVENPÄÄ klo 18.30 Kylväjän Raamattu- ja lähetysohjaajat "Kristus kirkkauden toivo", Vanhan kirkon alasalissa Oliivissa, Kirkkotie 2. Mukana Ilpo Kari.

4.3. KAUNIAINEN klo 10.30 Avoimien ovien torstain luento: Kristittyjen evankeliumi - ilosanoma juutalaisille?, Suomen Raamattuopisto, Helsingintie 10, Hanna Lindberg.

18.03. JÄRVENPÄÄ klo 18.00 Järvenpään seurakuntatalo, Kirkkotie 1. Koronatilanteesta riippuen toteutus seurakunnassa tai videotallenteena srk:n sivulla. Seuraa paikallista ilmoittelua. Jukka Norvanto opettaa Raamattua osa 3/4 "Uskon äärellä; Vitsausten viesti".

21.03. JÄRVENPÄÄ klo 16.00 Pyhäpäivän seurat, Jampan seurakuntakoti, Pihkapolku 2, mukana Pentti Marttila, YouTube: "Pyhäpäivän seurat Järvenpäässä".

07.04. JÄRVENPÄÄ klo 18.30 Kylväjän Raamattu- ja lähetysohjaajat "Lähetysohjaajat Raamatussa", Vanhan kirkon alasalissa Oliivissa, Kirkkotie 2 B. Mukana Juri Veikkola.

08.04. JÄRVENPÄÄ klo 18.00 Järvenpään seurakuntatalo, Kirkkotie 1. Koronatilanteesta riippuen toteutus seurakunnassa tai videotallenteena srk:n sivulla. Seuraa paikallista ilmoittelua. Jukka Norvanto opettaa Raamattua osa 4/4 "Miten Jumalaa on palveltava?".

15.04. KAUNIAINEN klo 10.30 Avoimien ovien torstain luento: "Evankeliumi Areiopagilla", Suomen Raamattuopisto, Helsingintie 10, Pentti Marttila.

18.04. JÄRVENPÄÄ klo 16.00 Pyhäpäivän seurat, Jampan seurakuntakoti, Pihkapolku 2, mukana Pentti Marttila, YouTube: "Pyhäpäivän seurat Järvenpäässä"

05.05. JÄRVENPÄÄ klo 18.30 Kylväjän Raamattu- ja lähetysohjaajat Vanhan kirkon alasalissa Oliivissa, Kirkkotie 2. Mukana Niko Ijäs.

Lue tuoreet uutiset Seurakuntalainen.fi – mukana myös viisi Kylväjän blogistia:

- lähetti **Sanna Erelä**
- lähetysohjaaja **Taneli Skyttä**
- Etiopian-lähetti
- rakastettu raamattuopettaja **Jukka Norvanto**
- viestintäpäällikkö **Mari Turunen**

USKOTTAVIA UUTISIA

YHTEYSTIEDOT

Päätoimittaja:

Taneli Skyttä
p. 044 5109 230
taneli.skytta@kylvaja.fi

Toimituspäällikkö:

Mari Turunen
p. 044 584 3784
mari.turunen@kylvaja.fi

Toimitussihteeri:

Saija Tiilikainen
p. 044 523 6848
saija.tiilikainen@kylvaja.fi

PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A,
2. krs, Tikkurila

09 2532 5400

toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Lähetysyhdistys Kylväjä

kylvaja

Pankkiyhteys:

Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH

Keräyslupa:

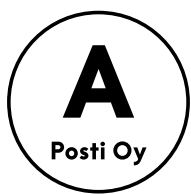
Rahankeräyslupan saaja:
Lähetysyhdistys Kylväjä
Rahankeräyslupan myöntäjä:
Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2016/472
Keräyksen toimeenpano-aika:
1.1.2016–31.12.2021

Lähetysyhdistys Kylväjä on Raamattuun sitoutuva, evankelis-luterilainen kirkon lähetysohjaaja. Kylväjä lähettää lähetysohjaajia edistämään Jumalan valtakunnan etenemistä erityisesti siellä, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja, ja kutsuu kristittyjä löytämään paikkansa lähetysohjaajien kanssa.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PrintHaus, Pori

Osoitteellinen levikki 14 300
Painosmäärä 15 500

Seuraava lehti ilmestyy 12.5.

Posti Green

LÄHTISITKÖ

LÄHETYSTYÖHÖN?

www.kylvaja.fi/rekry